NUMER 250.

DZIENNIK POWSZECHNY

25 Października / 6 Listopada 1862 r.

BIURO REDAKCJI:
Krakowskie-Przedmieście
Nr. 415.
Artykuły nadsyłane do zamieszczenia w Dzienniku, nie zwracają się.

Pismo Urzędowe, Polityczne i Naukowe.

PRENUMERATA:
w Biurze Redakcji
Nr. 415.
Oraz na wszystkich Stacjach Pocztowych w Cesarstwie i Królestwie.

Prenumerata w Warszawie:
Rocznie Rs. 8.—Półrocznie Rs. 4.—Kwartalnie Rs. 2.
Miesięcznie kop. 67.—Nr. pojedynczy kop. 5.

Czwartek, 6 Listopada 1862.

Prenumerata na Prowincyi:
Rocznie Rs. 9 k. 20.—Półrocznie 4 k. 60.—Kwartalnie 2 k. 30.
Za przesyłkę w kopertach Kwartalnie Rs. 1.

SPIS RZECZY.

CZĘŚĆ URZĘDOWA.

ROZKAZ

do Zarządu Cywilnego Królestwa Polskiego.

W Warszawie d. 23 Października (4 Listopada) 1862 r.

I. Przez Najwyższe Rozkazy Jego Cesarsko-Królewskiej Mości.

w Carskiem Siele, d. 25 Września (7 Października) 1862 r. (Nr. 20).

Otrzymuje przedłużenie urlopu:—Stały Członek Rady Stanu Królestwa Polskiego Senator, Radca Tajny Aleksander *Kruzenstern*, oprócz otrzymanego urlopu na miesięcy 4, jeszcze na rok jeden z prawem korzystania z takowego w Rosji i za granicą.

w Carskiem Siele, dnia 2 (14) Października 1862 r. (N. 21).

Mianowany:—Zarządzający byłą Kancelarją Namiestnika Rzeczywisty Radca Stanu *Szwecow*, Dyrektorem nowo urządzonej czasowej Kancelarji Namiestnika Jego Cesarsko - Królewskiej Mości w Królestwie Polskiem.

Posunięty za odznaczenie się z Sekretarza Gubernjalnego na Sekretarza Kolegjalnego:—Młodszy Urzędnik do pisma własnej Jego Cesarsko-Królewskiej Mości Kancelarji Sekretarjatu Stanu Królestwa Polskiego, Maurycy *Mierzejewski*, (ze starszeństwem od d. 19 Grudnia 1861 r.) z uwolnieniem na własne żądanie od służby, dla załatwienia interesów familijnych.

II. Przez Postanowienia Rady Administracyjnej.

W Wydziale Komisji Rządowej Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego. — Mianowany:—Obrońca Prokuratorji w Królestwie, Jan *Rogoziński*, p. o. Radcy Prawnego w Wydziale Wyznań Komisji Rządowej Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego.

W Wydziale Komisji Rządowej Spraw Wewnętrznych.—Mianowany:—Naczelnik Powiatu Płockiego Bogumił *Rode*, Radcą Wydziału Administracyjnego w Rządzie Gubernjalnym Augustowskim.

W Wydziale Komisji Rządowej Sprawiedliwości.—Otrzymują urlop za granicę: — Sędzia Sądu Kryminalnego Gubernji Warszawskiej Jan *Grabiański*, na dni 20 i Asesor Policji Poprawczej Wydziału Pułtuskiego, Konstanty *Raczyński*, na dni 28.

W Wydziale Komisji Rządowej Przychodów i Skarbu. — Otrzymuje urlop za granicę: — Sekretarz Urzędu Loterji, Jan *Noiński*, na d. 20.

Uwolniony od służby: — Na własne żądanie:— Starszy Urzędnik do szczególnych poruczeń w Wydziale dóbr i lasów Komisji Rządowej Przychodów i Skarbu Teofil *Nesterowicz*, z pozwoleniem noszenia munduru zajmowanemu przezeń stopniowi odpowiedniego.

III. Przez rozporządzenia Komisij Rządowych i Władz Oddzielnych.

W Wydziale Komisji Rządowej Przychodów i Skarbu.—Mianowani:—Asesor Ekonomiczny biórowy, przy Rządzie Gubernjalnym Radomskim Anastazy *Jędrzejewicz*, Asesorem Ekonomicznym Okręgu Opoczyńskiego; Starszy Sekretarz Sekcji Dóbr w Rządzie Gubernjalnym Radomskim Józef *Lewandowski*, Asesorem Ekonomicznym biórowym w tymże Rządzie Gubernjalnym; Podrewizor Starszy Administracji Dochodów Skarbowych Tabacznych Jan *Jeziorański*, p. o. Rewizora miejscowego tejże Administracji w Warszawie; Asystent Kasy Administracji Dochodów Skarbowych Tabacznych Ignacy *Radziejowski*, Rewizorem miejscowym tejże Administracji w m. Łodzi; Dozorca Kontrolny przy Urzędzie Konsumcyjnym m. Warszawy Roman *Jasieński*, Dozorcą do rewizji szynków przy tymże Urzędzie; b. Dozorca rzezi przy Urzędzie Konsumcyjnym m. Warszawy Antoni *Sienkiewicz*, Dozorcą kontrolnym w miejsce poprzedzającego.

Uwolniony od służby: — Z powodu wysłużenia emerytury: — Dozorca do rewizji szynków przy Urzędzie Konsumcyjnym m. Warszawy Stanisław *Burdziński*.

We Władzach Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego.—Powołany z wyborów: — Radca Dyrekcji Szczegółowej Towarzystwa Kredytowego Gubernji Warszawskiej w Warszawie Jakób *Piotrowski*, na Prezesa tejże Dyrekcji.

W Zarządzie Komunikacji. — Przeniesieni.— Dla dobra służby:—Inżenier Powiatu Zamojskiego Konstanty *Ladachowski*, na takąż posadę do Powiatu Ostrołęckiego i Inżenier powiatu Ostrołęckiego Jan *Hoffman*, na takąż posadę do Powiatu Zamojskiego.

Wielki Książę Namiestnik Jego Cesarsko-Królewskiej Mości w Królestwie Polskiem.

(podpisano) KONSTANTY.

Rada Administracyjna Królestwa na posiedzeniu d. 12 (24) Października r. b., na przedstawienie Komisji Rządowej Sprawiedliwości, następujące zapisy:

1) dla kościoła w Małogoszczu rs. 150;

2) dla klasztoru OO. Reformatów w Jędrzejowie, rsr. 150;

3) dla wstydzących się żebrać w Warszawie, rs. 450;

4) dla sali ochrony w Kielcach rs. 150, i

5) resztę pozostałego majątku, po zaspokojeniu legatów dla Szpitala św. Aleksandra w Kielcach; — przez niegdy Aleksandra Rożyńskiego, testamentem na dniu 20 Maja 1861 r. własnoręcznie sporządzonym, prawnie ogłoszonym, uczynione, w myśl art. 910 K. C., z zachowaniem praw osób trzecich i pod warunkami bliżej w testamencie oznaczonemi, zatwierdziła.

Z Petersburga, 29 *Października.*

Zasadnicza ustawa Reorganizacji wydziału sądowego w Rosji.

(*Dalszy ciąg*).

Część trzecia.

POSTEPOWANIE SĄDOWE CYWILNE.

I. O postępowaniu sądowem przed sędziami pokoju.

1. Do juryzdykcji sędziego pokoju należą: 1) akcje co do zobowiązań osobistych i umów, oraz ruchomości których wartość nie przenosi 500 rsr.; 2) akcje o wynagrodzenie za uszkodzenia i straty, kiedy ich wysokość nie przenosi 500 rsr., lub w czasie rozpoczęcia sprawy nie może być stanowczo oznaczona; 3) akcje o obelgi i pokrzywdzenia osobiste; i 4) akcje o przywrócenie pogwałconego posiadania, jeżeli z tem pogwałceniem nie jest połączony, zasadzający się na urzędowym akcie, spór o prawo własności.

2. Wszelkie spory o prawo własności i o prawo posiadania nieruchomości, zasadzające się na akcie urzędowym, wyłączają się z pod juryzdykcji sędziów pokoju.

3. Sędziowie pokoju rozstrzygają stanowczo w akcjach o 30 rs. najwyżej; we wszystkich innych wydają wyroki w charakterze pierwszej instancji.

4. W wypadkach, kiedy sędzia pokoju rozstrzygnie sprawę w charakterze pierwszej instancji, za drogę apelacyjną i ostateczną instancję uważa się zjazd sędziów pokoju.

4. Postępowanie przed sędziami pokoju uwalnia się od używania papieru stemplowego i wszelkich innych opłat, odbywa się publicznie, ustnie, z badaniem przez sędziego stron, ich pełnomocników i świadków.

6. Sędzia pokoju stara się pogodzić strony i tylko w razie niepowodzenia w tym względzie wydaje wyrok, który ogłasza stronom lub ich pełnomocnikom publicznie, z zapisaniem do ustanowionej na ten cel księgi.

II. O postępowaniu sądowem w sądach ogólnych.

1) *Ogólne przepisy*:

7. Za zasadniczą formę postępowania sądowego cywilnego przyjmuje się *rozprawa sporna* (*le débat contradictoire*).

8. Cywilne postępowanie sądowe powinno być ustne.

9. Znosi się różnica co do formy pomiędzy postępowaniem sądowem w akcjach cywilnych *(iskach)* i względem nieruchomości (*wotczynnoe*) i różnemi rodzajami postępowania sądowego w akcjach cywilnych.

10. Znosi się istniejący przepis na zasadzie którego, policja przyjmuje i bada tak zwane sprawy bezsporne i w razie sporu sama od siebie odsyła je do sądu, mając ze swej strony moc rozstrzygania niektórych spraw spornych do oznaczonej wysokości.

11. Sprawy Cywilne podlegają rozstrzyganiu *in merito* tylko w dwóch instancjach, mianowicie w sądzie okręgowym i izbie sądowej.

12. Wszystkie sądy obowiązane są rozstrzygać sprawy według prawdziwego znaczenia obowiązujących praw. Zabrania się wszelkie wstrzymywanie rozstrzygnięcia spraw pod pozorem niedostateczności, niejasności, braku lub sprzeczności prawa. Winni pogwałcenia tego przepisu podlegają odpowiedzialności, w takiej mierze, jak za odmowę sprawiedliwości.

13. Wyroki sądu drugiej instancji mogą być znoszone przez kasacyjne departamenty rządzącego senatu: 1) w razie wyraźnego pogwałcenia prawdziwego znoszenia prawa; 2) w razie pogwałcenia głównych form i formalności postępowania sądowego, lecz w obu razach jedynie w drodze kasacyjnej.

14. Dla wszystkich spraw cywilnych ustanawiają się dwie główne drogi postępowania sądowego: *zwykła* i *sumaryczna*.

15. Strony obowiązane są przy prowadzeniu sprawy, tak w drodze zwyczajnej, jak i sumarycznej, stawać w sądzie osobiście lub przez pełnomocników. Lecz udawać się do przysięgłych pełnomocników obowiązane są tylko tam, gdzie mieszka dostateczna liczba tych pełnomocników.

16. Strony mają prawo przysyłać za siebie do sądu pełnomocników, we wszystkich sprawach w sądach prowadzonych.

17. Obejrzenie miejscowości i sprawdzanie dowodów odbywa nie policja, lecz sam sąd, lub z łona tegoż delegowany członek.

18. Do asystowania przy dopełnianiu tych czynności strony mają być wezwane ustanowionym porządkiem.

19. Akty, nazywane, według istniejącego obecnie porządku, bezspornemi, składają się dla ściągnięcia należności, do sądu, który, jeżeli uzna je za bezsporne, daje polecenie wykonania, przedsiębiorąc, na żądanie stron, jeżeli to uzna za potrzebne, środki zabezpieczenia.

20. Strony i ich pełnomocnicy mają prawo wglądać w postępowanie sądowe, i żadna czynność, zeznanie, lub żądanie jednej strony, nie powinno być ukrywane przed drugą stroną.

21. Stronom dozwala się znajdować osobiście, lub przez ich pełnomocników, przy badaniu świadków i przy wszelkiej czynności sądu, dotyczącej sprawdzenia dowodów.

22. Tak przy wprowadzaniu sprawy, jak i przy każdej czynności sądu, dotyczącej sprawdzenia dowodów, wolno znajdować się, oprócz stron, osobom obcym.

23. Z wszelkich w ogóle protokułów, zawiadomień i rozporządzeń władz sądowych, z wyjątkiem tych, które stosownie do uznania sądu, nie mają być rozgłaszane, wydają się kopje za opłatą ustanawioną w przepisach o kosztach sądowych.

24. Ściąganie kar pieniężnych za wszczęcie akcji odrzuconej i za założenie apelacji nieuwzględnionej, uchyla się.

2) *O juryzdykcji.*

25. W akcjach osobistych (t. j. niedotyczących majątku nieruchomego) i co do majątku ruchomego, juryzdykcja przywiązana jest do miejsca stałego zamieszkania lub czasowego pobytu pozwanego, a w sporach o majątek nieruchomy, — do okręgu w obrębie którego znajduje się jego majątek.

Uwaga. Znaczenie miejsca stałego pobytu stron ma być ściśle w prawie określone.

26. Akcje o samowolne zawładnięcie i o wynagrodzenie za szkody i straty wyrządzone majątkowi nieruchomemu, prowadzone być mają w tym sądzie, w obrębie juryzdykcji którego miało miejsce zawładnięcie lub dokonanie czynu, który właścicielowi tego majątku zrządził straty lub szkody.

27. W razie gdy niewiadomo gdzie się znajduje pozwany, lub gdy ten bawi za granicą, akcje osobiste mają być sądzone: 1) w tym sądzie, w juryzdykcji którego znajduje się majątek nieruchomy pozwanego, i 2) jeżeli pozwany nie posiada majątku nieruchomego, w takim razie w sądzie obranym przez powoda.

28. Jeżeli akcja dotyczy osób pozwanych, zamieszkałych w rozmaitych okręgach sądowych, lub też majątków położonych w rozmaitych okręgach lub nareszcie majątków ruchomych łącznie z majątkiem nieruchomym, albo też spowodowaną została czynami popełnionemi w rozmaitych okręgach, w takim razie wybór jednego z sądów, do których juryzdykcji sprawa należy, stosownie do tej lub owej własności, pozostawia się także uznaniu powoda.

29. Osobom prywatnym, zawierającym między sobą o co kolwiek umowę, dozwala się zastrzegać w niej warunek co do juryzdykcji na przypadek sporów, z umowy tej wyniknąć mogących, lecz bez naruszenia przez to przepisów co do juryzdykcji stosownie do rodzaju spraw i ustopniowania instancij.

30. Szacunek majątku spornego oznacza się podług zeznania powoda; w razie zarzutów pozwanego, przyjmuje się wyższy z wykazanych przez strony szacunków.

31. Wszystkie sprawy wyjęte z pod juryzdykcji sędziów pokoju, zaczynają się w sądzie okręgowym.

(d. c. n.)

WIADOMOŚCI ZAGRANICZNE.

Ogólne Sprawozdanie.

Wiadomość jakoby hr. Rechberg okazywał gotowość układania się z rządem włoskim o ustąpienie Wenecji, mało zyskuje wiary; więcej wiarogodnemi są wiadomości o nowych knowaniach muratystów w południowych Włoszech, co do których *Opinion nationale* przytacza jawne dowody. Jakkolwiek jedni zbyt wielkie, inni znów zbyt małe przypisują znaczenie tym knowaniom, służą one wszakże za wskazówkę gabinetowi, iż o prowincjach południowych nie powinien zapominać.

W miarę zbliżania się chwili otwarcia posiedzeń parlamentu w Turynie, gabinet coraz pilniej pracuje nad ułożeniem programu, jaki ma przedstawić izbom. Program ten ma zwracać uwagę na sprawy wewnętrzne, przedstawiać projekta reform administracyjnych i środki przedsięwzięte w celu utrwalenia jedności Królestwa wskazywać jako przedmiot godny zajęcia izby. Ale wątpią czy izba pominie bezowocność polityki zagranicznej, tembardziej, że reformy dotąd istnieją raczej w teorji a nie w praktyce. Wszakże gabinet znajdzie poparcie w stronnictwie liberalno-umiarkowanem, które pragnie swego przewódcę, p. Lafarina, wynieść na członka ministerstwa.

Jak powszechnie przypuszczano, p. Nigra zaprzeczył stanowczo wiadomości podanej przez *La France*, jakoby w imieniu gabinetu włoskiego wyraził w Paryżu ubolewanie z powodu okólnika jen. Durando. *La France*, jakkolwiek uznaje, że na takie zaprzeczenie stanowcze niema odpowiedzi, nie uważa się wszakże za pobitą i utrzymuje, iż zaprzeczenie to ma słuszność tylko co do formy, ale nie co do treści, że jeżeli ubolewanie nie zostało wyrażone, to wszakże miało być wyrażone i rzeczywiście takie uczucie panuje w gabinecie turyńskim.

Wiadomości szczegółowe o biegu wypadków w pierwszych dniach po ogłoszeniu rządu tymczasowego w Atenach, przedstawiają, iż panowała tam zupełna spokojność i porządek, zapewniając, że kosztowności Królowej i wielkiej ochmistrzyni dworu przewożono z pałacu do ambasady angielskiej na otwartym wozie bez żadnej eskorty, pośród tłumu ludzi, a nic nie ruszono, chociaż wiedziano czyja to była własność. Tymczasem *Allg. Aug. Ztng.* podaje opis nadużyć jakie miały mieć miejsce w Atenach w d. 21 Października. Ciekawem jest także sprostowanie przez *Pays* wiadomości udzielonych przez *La France*, jakoby jenerał Hahn oświadczał gotowość bronienia władzy Ottona z 2,600 pozostałego, wiernym, wojska. Jenerał Hahn, według *Pays* od czterech miesięcy znajduje się w Szwajcarji.

Do Wiednia nadesłane wiadomości z Korfu donoszą o demonstracjach jakie tam mają miejsce na korzyść księcia Afreda. Ciągle powtarzają się tam okrzyki: „Niech żyje książę Alfred, Król Grecki!—Zjednoczenie wysp Jońskich z Grecją!" Wskazuje to główne dążenia Greków, którzy są przekonani, że tylko taka potęga morska jak Anglji, może im pomódz do zwycięzenia Turcji.

Stosunki Austrji z mocarstwami obcemi tak są spokojne, że cała uwaga zwrócona jest w Wiedniu na sprawy wewnętrzne, układ z bankiem, zmiany prawa co do postępowania ugodnego w upadłościach, uważane za tak potrzebne dla poprawienia kredytu i kwestję węgierską. Z jednej strony krążą pogłoski o rychłem zebraniu się znakomitości węgierskich w Peszcie w celu ułożenia projektów pojednania z Austrją. Niektórzy Węgrowie uważają, iż odpowiedź Cesarza udzieloną deputacji towarzystwa kredytowego ziemskiego, uważać należy za pierwszy krok uczyniony na tej drodze. Z drugiej strony dzienniki wiedeńskie, jakkolwiek z pewnemi zastrzeżeniami, podają wiadomość ogłoszoną przez *Frankfurter Journal*, jakoby w tej chwili niezgoda pomiędzy ministrem stanu a kanclerzem węgierskim, z powodu obrad nad organizacją województwa serbskiego, tak groźnie na nowo się objawiła, iż kanclerz węgierski z pewnowością, i to nie sam, z gabinetu ustąpi.

W Kaselu spodziewają się nowej walki parlamentarnej. P. Bismarck ma zupełnie w tej kwestji podzielać sposób zapatrywania się swego poprzednika.

(*Ind. bel., W. Z., Schl. Z.*)

Anglja.

Londyn, 1 *Listopada.* W artykule wstępnym o Meksyku, *Times* przyznaje się, że nic nie wie o usposobieniu opinji publicznej. Co do stanowiska Anglji względem kwestji meksykańskiej, *Times* powiada: „Nie ulega wątpliwości, że hołdujemy pewnym zasadom, lecz nie chcemy stać się spólnikami w sprawie jakiego stronnictwa. Jako naród, jesteśmy zawsze gotowi przemawiać za rządami konstytucyjnemi, a ile razy podnoszoną jest kwestja meksykańska, wychodzi wyraźnie na jaw ta nasza skłonność. Lecz nie jesteśmy gotowi do bronienia konstytucjonalizmu Juareza i jego przyjaciół, lub też do głoszenia zasad doktrynerskich co do polityki, jakiej Meksyk trzymać się ma. Pozostawiwszy francuzom trudy wyprawy, upoważniliśmy ich poniekąd faktycznie do uregulowania rezultatów tej wyprawy. W kwestji, z której wycofaliśmy się, nie powinniśmy mieć pretensji do przeważnego głosu; lecz jeżeli żywimy nadzieję, że przyszły rząd Meksyku oparty zostanie na trwalszych niż dotąd podstawach, to z drugiej strony nie życzymy sobie bynajmniej chwycić się oręża w obronie stronnictwa bez znaczenia, które było widocznie nieprzyjazne zasadom dotychczasowym."

Czytamy w tymże dzienniku: „Cieszymy się, iż możemy zakomunikować wiadomość, że wielkie doświadczenie sir Charles'a Trevelyan'a na polu finansów i administracji, użyte znowu zostanie prawdopodobnie na korzyść służby publicznej. Jeżeli jesteśmy dobrze poinformowani, sir Charles mianowany zostanie ministrem skarbu Indij Wschodnich, które to obowiązki pełnił do niedawnego czasu p. Laing."

Globe, odpowiadając na pismo p. Goldwina Smith, oświadcza, że profesor ten jest co najmniej marzycielem. Zdaniem pomienionego dziennika, do liczby spornych punktów zaliczyć należy kwestję, czy wyspy Jońskie, przez przyłączenie ich do Grecji, stanowić będą rzeczywiście część nierozłączną państwa niepodległego i czy nie będą użyte jako narzędzie przeciw interesom Anglji i państwa z nią sprzymierzonego. Przyjść może czas, w którym oddanie wysp Jońskich będzie miało jakiś oznaczony cel; lecz chwila ta nie nadeszła jeszcze.

Król Belgów, mający przepędzić większą część zimy na wyspie Wight, zamieszka nie u Królowej w Osborne, lecz prawdopodobnie na brzegu południowym wysepki.

Dnia 9 b. m. obchodzoną tu będzie uroczyście, lecz bez wszelkiej ostentacji, 21-sza rocznica urodzin księcia Walji, który w dniu tym dojdzie do pełnoletności. Na prowincji zaś dzień ten obchodzony będzie z wielką wystawnością, szczególniej w Cornwall, albowiem każdy książę następca tronu angielskiego używa tytułu księcia Cornwallijskiego.

Kandydatura księcia Alfreda angielskiego do tronu greckiego jest dotąd przez wszystkie pisma angielskie odradzana.

Dzień dzisiejszy jest ostatnim dniem wystawy powszechnej. W poniedziałek (3-go listop.) gmach wystawy zamieni się na targ, na którym sprzedawane będą przedmioty dotąd przez nikogo niezamówione.

Austrja.

Wiedeń, 3 *Listopada.* Piszą ztąd do *Frank. Jour.*: „Wiadomo, że istniały niedawno nieporozumienia w kwestji węgierskiej pomiędzy ministrem stanu i węgierskim kanclerzem nadwornym, w skutku których rozeszła się pogłoska o podaniu się tego ostatniego do dymisji. Wszelkie jednak w tym ostatnim względzie wieści nie miały żadnej podstawy. W tej atoli chwili zdaje się, iż rozdwojenie pomiędzy tymi dwoma mężami stanu wznowiło się z większą siłą, tak iż chwilowa gotowość, jakiej hr. Forgacz dał poprzednio dowody co do ustępstw, nie wystarczy na teraz do przywrócenia zgody. Takowa możliwą jest obecnie jedynie pod warunkiem stanowczego przejścia na stronę zasad ustawy lutowej (ma się rozumieć ze stosownemi modyfikacjami), czego wszakże spodziewać się nie należy, pomimo wielkiej wagi jaką kanclerz nadworny przywiązuje do swego stanowiska urzędowego. Obecne rozdwojenie wszczęło się podczas narad nad organizacją wojewodyny serbskiej, którą to kwestję kanclerz węgierski chciał odroczyć. Przesilenie obecne może zniewolić hr. Forgacza do podania się do dymisji, która tym razem nie będzie jedyną." — *Presse* wiedeńska, powtarzając wiadomość powyższą, zruca na dziennik frankfurcki odpowiedzialność za jej wiarogodność.

Do urzędowej *Prager Zeitung* piszą z Wiednia: „Z wiarogodnego źródła mogę was zawiadomić, że organizacja władz sądowych i politycznych w krajach koronnych zrobiła dotąd większe niż się spodziewano postępy. Zasady, na których głównie sądownictwo Austrji konstytucyjnej oparte zostanie, zostały w tych czasach należycie wyjaśnione, tak iż postępowanie ustne w sprawach kryminalnych i cywilnych (w tych ostatnich podług hanowerskiej procedury cywilnej) zostanie na rozległą skalę wprowadzone."

Podług wiadomości z Pragi z 31-go paźdz., komisja krajowa królestwa czeskiego oświadczyła, iż jest niekompetentną do ułożenia budżetu kraju czeskiego na r. 1863, i uchwaliła pozostawić rządowi ściąganie podatków.

Francja.

Paryż, 1 *Listopada.* Korespondencja *Havas Bullier* podaje następujące wiadomości z Vera-Cruz z 2-go Października: „Mówią tu o ważnem, podobno już w zasadzie przyjętem postanowieniu, które następnie ma wprowadzić w wykonanie jen. Forey. Mianowicie, sprzedaż dóbr kościelnych ma być uznana za prawną; lecz ponieważ prawie wszystkie tego rodzaju dobra dotąd zostały sprzedane, zatem zawezwani zostaną nabywcy do zapłacenia zaległych rat, a te tymczasowo, na pokrycie kosztów wyprawy, zostaną złożone w kasach francuzkich. Jeżeliby nabywcy nie byli w stanie zapłacić należności, natenczas dobra te wystawione zostaną na sprzedaż publiczną za gotówkę.

Pomimo proklamacji jenerała Foreya, trudno utrwalić przekonanie w publiczności, że Cesarz jedynie dla zapezpieczenia meksykanom zupełnej swodoby w urządzeniu ich spraw wewnętrznych, siły lądowe i morskie wyprawy, powiększył w tak olbrzymich a kosztownych rozmiarach. Że jednak jenerał Forey wszystko co zechce siłą wojskową potrafi przeprowadzić, o tem nikt nie wątpi. Jak donoszą z Vera-Cruz pod 2-m Października, w nocy z 25-go na 26-ty Września, około 400 gerylasów, napadło na wieś La Tejeria, gdzie znajdowało się około 100 żołnierzy murzynów, pochodzących z wysp autylskich. Gerylasi spalili całą wieś, aż do magazynów, które tylko skutkiem odwagi murzynów, walczących z godnem uwielbienia męztwem zostały ocalone. W tej potyczce położyli trupem 26 gerylasów, kiedy sami tylko 8 ludzi stracili.

Cesarz i Cesarzowa pozostają pomiędzy sobą na stopie najczulszej przyjaźni. Cesarzowa miała oświadczyć panu Persigniemu, iż umie, wartość jego przywiązania do Cesarza i dynastji napoleońskiej, pomimo różnicy sposobu zapatrywania się na kwestje polityczne szacować i cenić.

Książę Metternich niesłychanie jest zadowolniony z przyjęcia jakiego doznał od nowego ministra spraw zagranicznych p. Drouin de Lhuys. Należy on do pierwszej serji zaproszonych do Compiègne. p. Nigra zaś do Compiègne, p. Nigra zaś drugiej serji.

Włochy.

Turyn, 30 *Października.* Chociaż p. Benedetti miał dziś u Króla pożegnalne posłuchanie, jak słychać, ma tu jeszcze zabawić jakiś czas. Stosunki rządu włoskiego z gabinetem tujleryjskim są na dosyć oziembłej stopie, co tłómaczy, dla czego p. Sartiges swego przyjazdu do Turynu nie przyśpiesza. Zapewniają, że p. Nigra miał doręczyć nową notę gabinetowi paryzkiemu.

Deputowani, którzy tu już przybyli, częste miewają narady co do postawy, jaką mają przybrać względem gabinetu. Jednem z pierwszych przedstawień, które jednocześnie z budżetem mają być wniesione do izby, jest projekt do prawa o stowarzyszeniu kredytu gruntowego; sprawozdanie komitetu w tym przedmiocie jest już wydrukowane i jak najspieszniej będzie rozdane deputowanym. Jak wielkie zajęcie wzbudza ta ważna instytucja, wskazuje między innemi i to, że senator hr. Salmour, napisał o niej dzieło zawierające 400 stronnic.

Z Rzymu donoszą, że oczekują tam przybycia Księcia Latour d'Auvergne w początkach przyszłego tygodnia. Za pośrednictwem nuncjatury nadeszło już zapewnienie, że udzielone mu instrukcje ułożone są w duchu pojednawczym. O charakterze tego dyplomaty wnioskują z tego, iż kształcił się pod okiem hr. Raynevala. Pomimo zmiany ambasadora kwestja załatwienia sprawy rzymskiej nie przechodzi na nowe pole. Z dobrego źródła zapewniają, że Stolicy Apostolskiej ma być zaproponowane wynagrodzenie w ilości 3 milionów skudów za stanowcze zrzeczenie się prawa zwierzchnictwa w oderwanych prowincjach i ustąpienie reszty dziedzictwa Świętego Piotra z wyłączeniem obrębu Watykanu na prawem brzegu Tybru. Że przyszłe układy w tym przedmiocie, mają pozostawać w związku z propozycjami względem ustąpienia Wenecji, o tem zapewniaią w sferach dobrze posiadających wiadomości. Panuje także przekonanie, że rewolucja grecka nie wywrze żadnego wpływu na rozwój sprawy włoskiej, ponieważ nie pozostaje ona w związku z przesileniem w kwestji wschodniej. Franciszek II

mieszka w zaciszu domowem w Albano. Po powrocie do Rzymu nie zajmie już mieszkaniu w rezydencji papiezkiej, Kwirynalu, lecz przeniesie się do pałacu Farnese, będącego jego własnością.

W Neapolu w wyższych sferach wojskowych, z niejaką pewnością mówią o prawdopodobieństwie wojny na przyszłą wiosnę. W odbywaniu przez Króla przeglądów oddziałów wojska w różnych prowincjach, oddziałów zgromadzonych w taki sposób, jakby zagrażało niebezpieczeństwo wojny, w poborze 150,000 ludzi do wojska, i uruchomieniu gwardji narodowej upatrują widoczne oznaki przyszłej wojny. Przeciwko jakiemu nieprzyjacielowi wymierzone są te przygotowania wojenne o tem dotąd nic nie słychać.

Tej zimy spodziewają się wielu cudzoziemców w Neapolu, a to zważając na liczbę już zamówionych z zagranicy kredytów u bankierów. Pomimo małego napływu cudzoziemców w roku bieżącym, liczba odwiedzających Pompeję, według przybliżonego obrachowania wynosiła 36,000 osób.

WIADOMOŚCI TELEGRAFICZNE.

Paryż, 4 *Listopada*. Dzisiejszy *Monitor* zamieszcza nominację p. Chaix d'Est-Ange na senatora.

Turyn, 3 *Listopada*. Między austrjackimi i włoskimi żołnierzami zaszło nad prawym brzegiem rzeki Po małoznaczące starcie. Z obu stron strzelano kilkakrotnie, nakoniec austrjacy cofnęli się. — W Toskanji miały miejsce wielkie powodzie.

Wenecja, 2 *Listopada*. Według depeszy telegraficznej z Mantui, Piemontczycy dopuścili się wczoraj przekroczenia granicy pod Crocil Tosini i Gonzagą, oraz aresztowania i porażenia straży finansowej.

Wenecja, 3 *Listopada*. Wczoraj ogłoszone przekroczenie granicy pod Crocil Tosini zostało spowodowane przez utarczkę karabinjerów piemonckich (ścigających zbiega) z austrjacką strażą finansową. Porządek jest zupełnie przywrócony.

Wiedeń, 4 *Listopada*. Na posiedzeniu izby deputowanych dziś uchwalono zmiany przepisów postępowania ugodnego w upadłościach, według wniosków wydziału, podwyższając naznaczony § 38 projektu, stosunek stanu czynnego do biernego, uprawniający postępowanie ugodne na 60 za 100. Całe prawo przyjęto zarazem w trzeciem odczycie.

Ateny, 1 *Listopada*. Pierwszym środkiem przedsięwziętym przez rząd tymczasowy w Grecji, było uwolnienie więźniów politycznych. Pierwsze rozporządzenia rządu tymczasowego brzmią jak następuje: Rząd centralny Grecji. Grecy! Życzenia narodu zostały przez łaskę Opatrzności wysłuchane. Lud i wojsko jednogłośnie usunęli dynastję Ottona, i ustanowili rząd tymczasowy złożony z obywateli: Dymitriego Bulgari, Konstantyna Kanaris i Benezolo Roufos. Prezes D. Bulgari.

Ateny dnia 10 (22) paźdz. 1862.

Dekret: Cierpienia ojczyzny ustały. Wszystkie prowincje królestwa oraz stolica w połączeniu z wojskiem położyły im koniec. Jako jednogłośna uchwała narodu greckiego ogłasza się i dekretuje, że władza królewska Ottona jest zniesiona. Vice królestwo Królowej Amalji, jest także zniesione. Aż do zwołania zgromadzenia narodowego ustanowionym został rząd tymczasowy, składający się z obywateli: Dymitrego Bulgari, Prezesa; Konstantyna Kanaris i Benezolo Roufos. Zgromadzenie narodowe zostanie bezzwłocznie zwołane, celem utworzenia rządu i wyboru monarchy. Niech żyje naród! Niech żyje Ojczyzna! Działo się w Atenach r. 1862 dnia 10 (22) miesiąca października.

Berlin, 4 *Listopada*. Według ostatniego numeru dziennika *Kreuz-Zeitung*, Król wyrzekł do kilku deputacji, między innemi: że duch religijny ludności jest źle kierowany; że staraniem jego będzie, aby naród nie stracił wiary. Wszyscy powinni nad tem czuwać, aby się lepiej działo, gdyż wiele wydarzeń przypomina rok 1848. Król będzie bronił najdroższych skarbów ojczyzny i oprze się niezachwianie niesłusznym wymaganiom. Ostatnia *Stern-Zeitung* donosi, że sejmom prowincjonalnym zostanie przedłożony: wybór kontroli banków rentowych i członków komisji okręgowych do podatku dochodowego; wybór komitetu co do spraw wojskowych i uregulowania podatku gruntowego; opinja co do oznaczenia podatków od budowli, jako też co do zasad, na których się ma opierać podział na powiaty, z zastosowaniem do memorjału, wymieniającego główne kwestje dotyczące różnych stosunków pojedynczych części kraju.

Turyn, 2 *Listopada*. Donoszą o polepszeniu zdrowia Garibaldego. Dziennik *Temps* zamieszcza treść sprawozdania Dra Nélatona o ranie Garibaldego: Kula znajduje się w ranie, o 2½ centimetra od otworu rany. Dr. Nélaton radził, aby ranę przez znane środki rozszerzono, i gdy będzie dość okszerną (co w pięć lub 6 dni nastąpi) kulę wyjęto. Stan zdrowia chorego, w ogóle jest zadowalniający. Dziennik *Italia* podaje także zaspokajające wiadomości, z których jednakże wynika, że przysposobienia do wyjęcia kuli jeszcze będą trwały 10 do 12 dni. Dekret zatwierdzający ustawy stowarzyszenia włoskiego Bastoggiego, posiadającego koncesję na budowę południowo-włoskiej kolei żelaznej (z Neapolu do Salerno i t. d.) został ogłoszony dnia 2-go Listopada.

Buenos-Ayres, 28 *Września*. Wybór prezesa padł jednogłośnie na jenerała Nitre; vice-prezesem został większością głosów wybrany Don Marcos Paz.

Kasel, 4 *Listopada*. Na wczorajszem wieczornem poufnem posiedzeniu zgromadzenia stanów, toczyły się rozprawy nad instrukcją dla komitetu stałego; wybrano komitet konstytucyjny, któremu przekazano ułożenie nowego prawa wyborczego, nakoniec wyznaczono dziesięciu członków i pięciu zastępców celem powiększenia liczby stałego komitetu stanów, podczas nominacji do najwyższego sądu apelacyjnego. — Na dzisiejszem posiedzeniu zgromadzenia stanów, został jednogłośnie przyjęty adres odpowiedzi na mowę tronową, przedłożony przez właściwy komitet, w którym to adresie zastrzeżono w poważnym i uroczystym tonie stanowisko prawne i konstytucyjne obecnych stanów.

Madryt, 1 *Listopada*. Dekret królewski mianuje marszałka Concha, prezesem senatu. Zdaje się, że gabinet będzie popierał kandydaturę p. Mon, na prezesa izby deputowanych. — W Teneryffie (na wyspach Kanaryjskich) okazały się pojedyncze wypadki żółtej febry.

Lizbona, 2 *Listopada*. Książę Saldanha został mianowany ambasadorem Portugalji w Rzymie. — Król nie zagai posiedzeń izb. Prawdopodobnie nastąpi odroczenie tychże.

WIADOMOŚCI ROZMAITE.

— Wczoraj przez cały dzień niebo było prawie pochmurne, wieczorem na pół pogodne, po g. 8-ej wieczorem białe chmurki rozchodziły się ze strony północno-zachodniej w postaci regularnych promieni — i koło białe otaczało księżyc. Wiatr panował mocny południowo-wschodni, wieczorem słaby. Średnia temperatura dnia jest $2^2/_5$ stop. R. równa normalnej, w nocy było 0 stopni, w południe $4^1/_2$; po południu największe ciepło $5^1/_5$ stop. R. Średnia wysokość barometru jest: 759,52 milimetrów. Powietrze suche, szczególniej w drugiej połowie dnia. Elektryczność 24 stopnie.

— We wsi Bruziny, gminie Wrzosowo, powiecie Wieluńskim, dwuletni Jan Woźniak, syn gospodarza rolnego, wyszedł d. 9 Września z domu przez nikogo niepostrzeżony, zaszedł do rzeczki płynącej niedaleko mieszkania i przypadkowo wpadłszy w nią, utonął; a chociaż po wydobyciu go z wody czyniono wszelkie starania przywrócenia go do życia, te jednak nie odniosły żadnego skutku.

— W tymże dniu, we wsi i gminie Włostów, powiecie Sandomierskim, Paweł Rogoziński, lat 20 liczący, spadł z rusztowania urządzonego przy budującym się pałacu, roztrzaskał sobie głowę i na miejscu życ przestał.

— Dnia 15 Października, w sali zebrań uroczystych uniwersytetu Kijowskiego, miała miejsce dysputa p. Jelskiego, który bronił rozprawy napisanej przez siebie dla uzyskania stopnia magistra Zoologji. Oponentami byli profesorowie Feofiłaktów, Kessler, Walter i jeden z studentów fakultetu fizyczno-matematycznego. Zarzuty były nader interesujące i ważne, mianowicie też stawiane przez pp. Kesslera i Waltera jako specjalistów co do zoologji i fizjologji. W ogóle obrona rozprawy p. Jelskiego należy w każdym razie do wypadków naukę zajmujących, tak z powodu toczonych sporów jako i licznie zebranej publiczności.

— Dnia 26-go Sierpnia r. b. w miasteczku Woronowicy, powiecie Bracławskim, gubernji Podolskiej, z niewiadomej przyczyny zgorzały 33 domy żydowskie ze sklepami i całym dobytkiem, dom obywatela Grocholskiego, w którym mieściła się stacja pocztowa i suszarnia księdza Prokopowicza. — Straty poniesione przez żydów wynoszą 20,860 rs.; przez obywatela Grocholskiego 6000 rs., przez księdza 635 rs. 75 k., przez utrzymującego pocztę 3,200 rs., w ogóle 29,595 rs. 75 k. — Przy pożarze, ratując mienie, zginęli dwaj żydzi i pomagająca im włościanka.

— *Wyprawa naukowa*. Z rozkazu Najwyższego, wyprawioną została przez rosyjskie ministerstwo dóbr państwa oddzielna wyprawa na lat dwa, dla zbadania pod względem naukowym i gospodarczym niziny Kumomanyczskiej oraz stepu Kałmuckiego gubernji Astrachańskiej, między rzekami Wołgą i Donem. Wyprawa rozpoczęła swe prace dnia 1-go Czerwca 1860 r., a skończyła takowe w Kwietniu roku bieżącego. Rezultaty badań tej wyprawy, podług doniesienia zarządzającego astrachańską izbą dóbr państwa, który był zarazem i naczelnikiem wyprawy, są następujące: 1) Zupełne i szczegółowe rozpatrzenie kwestji o orografji i geologji kraju, oraz o zaopatrzeniu w wodę stepu Kałmuckiego. Ostatnia kwestja jest nader ważną dla narodów koczujących w stepie. Przytem nakreśloną została karta geologiczna stepu Kałmuckiego. 2) Step Kałmucki zbadany pod względem rolniczo-gospodarczym i nakreślona mapa z wskazaniem rozłożenia gleby w stepie. 3) Zbadane są stepowe drogi transportowe, służące do przewozu ładunków z przystani Wołgi na Kaukaz oraz między miejscami osiedlonemi gubernji Astrachańskiej. Główne z tych dróg przeniesione są na plan inne zaś zrekognoskowane. Zarazem, w widokach pomyślności kraju, wskazane są miejscowości dogodne dla zakładania niewielkich osad i urządzania kordonowych linij. 4) Oznaczono astronomicznie 23 punkta w stepie, na zasadzie których nakreśloną będzie mapa stepu Kałmuckiego w gubernji Astrachańskiej. 5) Zbadaną została dolina Manyczu, objaśnione jej niedogodności pod względem przeprowadzenia kanału dla połączenia mórz Czarnego z Kaspijskiem, i oznaczony za pośrednictwem niwelacji najwyższy punkt rozdziału wód tej doliny. 6) Zebrane są i nie przestają się zbierać wiadomości, konieczne dla uorganizowania narodu Kałmuckiego pod względem gospodarczym i administracyjnym. — Prace wyprawy mają być wkrótce przedstawione ministerstwu. Zarządzający izbą Astrachańską dóbr państwa, pułkownik Kostenkow, stara się o ogłoszenie sprawozdania wyprawy, gdyż prace jej mogą zbogacić naukę nowemi wiadomościami i zaznajomić publiczność z małoznanym dotychczas krajem.

— W mieście czeskiem Skutczu odbyło się 19-go października walne zgromadzenie obywateli tamecznych, którzy wybrali komisję mającą wyjednać u rządu pozwolenie na utworzenie osobnego komitetu do urządzenia uroczystości poświęconej pamięci autora czeskiego F. J. Rubesza, przeniesienia w inne miejsce zwłok jego i odpowiedniego zasługom tego uczonego pochowania tychże, postawienia tablicy pamiątkowej na domie, w którym Rubesz mieszkał i zmarł, oraz utworzenia funduszu na stypendja dla ubogich uczniów pomienionego miasta.

— Drowi Ant. Fink, redaktorowi czasopisma *Hlas*, wytoczony został w Pradze proces za artykuł pod tytułem *Smiejme se*, zmierzający, na zasadzie § 300 prawa karnego, do zawichrzenia spokojności powszechnej.

— Według wykazów statystycznych, stan marynarki Stanów Zjednoczonych w d. 1-m września r. b., był następujący: w marynarce tej liczyło się 13-u kontr-admirałów, 35-u komandorów, 72 kapitanów, 110 komendantów, 144 podkomendantów, 118 poruczników, 215 chirurgów, 102 płatników, 23 kapelanów, 12-u profesorów i 550-u oficerów niższych stopni i podoficerów; 404 mechaników, 96-u oficerów piechoty marynarki i 1,859 ochotników oficerów i mechaników. Statków wszelkiego rodzaju było 324 uzbrojonych 2,716 działami, obejmujących 189,948 beczek; 17 z tych statków miało różne przeznaczenia, a 307 było w służbie czynnej. Oprócz tego w 16-u warsztatach okrętowych budowało się 38 statków pancernych, 21 parowców kołowych i 17 parowców śrubowych, które mają być uzbrojone 356-u działami i obejmować 77,004 beczek.

— Wiadomo, że polipy mają własność rozmnażania się, puszczając pączki, tak jak rośliny puszczają gałęzie i liście, a ogromne pnie koralowe, które na morzach w klimacie gorącym tworzą niebezpieczne dla żeglarzy skały podwodne, w taki sposób powstały. Sławny profesor amerykański p. Agassiz, nie dawno w Bostonie, na posiedzeniu towarzystwa historji naturalnej którego jest prezesem, przedstawił rezultat swych długoletnich badań, nad ławami kolarowemi, znajdującemi się przy brzegach Florydy. W ciągu wieku przybywa zaledwie kilka cali koralów. Cztery wielkie podwodne skały przy brzegach Florydy, przyczepione na dnie na głębokości 47 metrów (163 stóp) miałyby dwadzieścia pięć tysięcy lat wieku, a utworzenie się innych skał koralowych cztery razy głębiej przyczepionych, sięgałoby do 1,000 wieków, jeżeli przyjąć wraz z p. Agassiz, że rozwijanie się pni koralowych, tem jest powolniejsze, im w większej odbywa się głębinie. Według badań tego uczonego, w niektórych częściach Nowego Świata, nie miały miejsca żadne rewolucje fizyczne od stu tysięcy lat.

WIADOMOŚCI LITERACKIE.

— Ksiądz Józef Szpaderski, jeden z czynniejszych współpracowników *Pamiętnika Religijno-Moralnego*, przygotował w tych czasach do druku dziełko elementarne, pod tytułem: *Nauka Moralności, młodzieży szkolnej do użytku i zbudowania poświęcona*. Dziełko to przeznaczone do użytku szkolnego, podzielone jest na kursa dla czterech klas pierwszych, a ułożone w zwykły katechetyczny sposób na pytania i odpowiedzi. Kurs na klasę pierwszą głównie zajmuje się wskazaniem powinności ucznia w szkole publicznej, tak kościelnych, szkolnych jak i domowych. Kurs na klasę drugą zawiera Część I-ą Nauki Moralności, o człowieku pod względem fizycznym czyli ze strony ciała uważanym; kurs na klasę trzecią zawiera Część II-ą, o człowieku pod względem moralnym czyli ze strony ducha uważanym; kurs zaś na klasę czwartą zawiera dwie części: III-ą o człowieku pod względem społecznym i IV-ą, o człowieku pod względem religijnym.

— W Pradze, nakładem J. L. Kobra, wyszła książka o chowie owiec i o wełnie (*Chov ovci a vlnoznalstvi*), przez Antoniego Adama Szmida. W pierwszym oddziale autor mówi o naturalnych własnościach owiec w ogólności, o rozmaitych ich nazwach i gatunkach, o poprawie owiec, o hodowaniu skopów, o pielęgnowaniu zdrowia owiec i o ich chorobach. Druga część traktuje o własnościach wełny, o jej strzyżeniu, myciu i t. d. Część nareszcie trzecia poświęcona jest opisowi korzyści jakie z owiec ciągnąć można. Dla należytego zrozumienia rzeczy, do dzieła dodanych jest piętnaście drzeworytów.

— Na posiedzeniu wydziału filologicznego i belletrycznego węgierskiej akademji nauk, odbytem 13-go października, p. Györy odczytał traktat co do najwłaściwszego użycia czasów w języku węgierskim. Następnie p. Florjan Matyas odczytał traktat filologiczny, w którym wyjaśnił krytycznie obecne stanowisko filologji węgierskiej i dykcjonarz akademicki. Prelegent przemawiał głównie za gruntownemi studjami nad pomnikami języka węgierskiego. Co się zaś tyczy dykcjonarza akademickiego, uwagi jego są nadzwyczaj trafne; tak np. wynurzył on między innemi życzenie, ażeby znaczenie wyrazów objaśniane było zapomocą przytaczania ustępów z autorów węgierskich. W końcu sekretarz zawiadomił o nadesłaniu akademji do ocenienia przekładu na język węgierski dzieł Hezioda, dokonanego przez pp. Pawła Hunfalvy i Szepessy'ego.

— Trzeciego, na nowo opracowanego wydania „Dykcjonarza domowego" (*Hauslexicon*), wyszedł w Lipsku, u Breitkopfa i Härtela, zeszyt przedostatni (17-y).

— Na posiedzeniu wiedeńskiego towarzystwa jeograficznego, odbytem 28-go b. m., sekretarz p. Fötterle zdał sprawę z wyszłych w ciągu zeszłego lata dzieł dotyczących jeografji, a między innemi części opisu wyprawy parostatku „Novara," obejmującej wiadomości z dziedziny żeglugi i stosunków fizycznych, oraz rozprawy p. de Bona o murzynach mieszkających nad rzeką Białą, z których Makokasowie dotąd jeszcze należą do liczby ludożerczych; tną oni jeńców wojennych i niewolników na części, takowe pieką i zjadają. Następnie prof. Klun zrobił zaszczytną wzmiankę o kartach rzek Dunaju i Cissy, przyczem chwalił głównie część opisową, dokonaną przez radcę ministerjalnego Passetti. Podniósł on także prace dokonane około uregulowania rzek, głównie Dunaju na przestrzeni od Wiednia do Raby w latach 1850—1861, na co wydano 6,550,000 zł. reń.; Cissa zaś, skutkiem robót dokonanych w latach 1846 — 1860 skróconą została o 16 mil. Rzeka ta, po ukończeniu wszystkich robót, głównie zaś po przekopaniu 76 jeszcze kanałów, skróconą zostanie o 63 mile. Roboty około uregulowania Cissy i zabezpieczenia jej brzegów, kosztowały 8,400,280 zł. reń.

— Ostatni numer czasopisma (*Zeitschrift*) ogólnego ziemioznawstwa obejmuje dwa zasługujące na uwagę artykuły: o ujściach Missisipi, jako punktu nadzwyczaj ważnego dla ziemioznawstwa i handlu; artykuł ten, pióra J. G. Kohl'a, jest również gruntowny jak i pociągający; drugi artykuł, przez Konera, obejmuje pracę topograficzną o Czarnogórzu, opisującą stosunki terytorjalne tego kraju, krótko lecz dokładnie, z dołączeniem wybornej karty Czarnogórza.

— Księgarnia akademicka *Didier'a* wydała w tych czasach dzieło, które jakkolwiek należy do starożytności greckich, nie mniej może znaleźć zastosowanie do obecnego czasu. Jest to *życie Apollonjusza z Tyany*, tłomaczone z greckiego przez Philostrata, wraz z *Listami* tłomaczonemi z greckiego przez Chassanga, nauczyciela w wyższej szkole normalnej. W chwili, kiedy zadania z świata cudowności i polemika o duchownictwie (spirytisme) zajmuje w rozmaity sposób umysły, życie sławnego taumaturga z Tyany, prawdziwie ma interes czasowy. Przytem dzieło to tak jest przyjemne do czytania, jak jaki romans, a nader ważne jest do historji świata cudowności w starożytności.

— Nakładem księgarni Reichenbacha w Wittenbergu wyszła księga *folio*, pod tytułem *Der Seidenbau*, obejmująca dokładne i piękne wyobrażenia kolorowane przedmiotów dotyczących uprawy jedwabiu. Znajdujące się u dołu tych rysunków objaśnienia drukowane, obejmują treściwe przepisy co do uprawy jedwabiu.

Rada Stanu Królestwa.

PROTOKÓŁ

Ogólnego Zebrania Rady Stanu Królestwa Polskiego.

z dnia 2 (14 *Listopada*) 1861 *r.*

Na posiedzeniu dnia dzisiejszego, przy szczegółowym rozbiorze projektu organizacji Zakładów Naukowych, zwróciła Rada uwagę na przepisy projektu, przymus w przedmiocie wychowania elementarnego stanowiące, mianowicie zaś na art. 25, w myśl którego, po ośmiu dniach kary pieniężnej, areszt policyjny od 1 do 8 dni na rodziców lub opiekunów ma być wymierzanym, a gdyby kara pieniężna i areszt nie skutkowały, Sąd Gminny wyższą karę pieniężną według swego uznania wymierzyć jest upoważnionym.

Mniemała Rada, że kara aresztu, nie uwzględniając koniecznego pomiędzy obecnie obowiązującemi, a nowo projektowanemi przepisami stanu przejścia, zbyt jest surową, i w wykonaniu na zbyt okazać by się mogła niepraktyczną, pozostawienie zaś zupełnej dowolności Sądu Gminnego oznaczania wysokości kar pieniężnych, pozbawionem jest usprawiedliwionego powodu i szkodliwe wytworzyć by mogło następstwa, jakoteż wynurzyła zdanie: iż przywiedzione pod temi względami przepisy zastąpić raczej by należało stale oznaczonem prawidłem, że kara, po dniach ośmiu nie usprawiedliwionej w Szkole nieobecności, rodziców lub opiekunów dotknąć mająca, po kop. 8 każdodziennie wynosić ma.

W dalszym ciągu dyskusji, Tajny Radca Kruzensztern, wychodząc ze stanowiska Prezesa Konsystorza Ewangelicko-Augsburgskiego, zwracał uwagę obradujących:

że w wyznaniu Ewangielickiem, Szkoła Parafjalna jest nieodłączną częścią kościoła i że z tej zasady, Konsystorz Ewangielicki ma obowiązek czuwać nad szkołami elementarnemi swego wyznania, że atrybucja ta w Najwyżej nadanej w roku 1849 ustawie nie tylko mu została przyznaną, ale nawet nadzór jego nad wykładem Religji Ewangielickiej w tak zwanych średnich zakładach rozciągnionym;

że, aby elementarne szkółki wyznania Ewangielickiego istnieć mogły, nie należy ich krępować narzucaniem na język wykładowy tego języka, który nie jest używany w kościele, że z tego powodu język Niemiecki powinien być w tyk szkołach na równi z Polskim uważanym, a w niektórych nawet miejscowościach wyłącznym, co nie od uznania gminy (jak to umieszczono w projekcie), ale od uznania Władzy duchownej, to jest Konsystorza, zależeć winno; —

że z przyjęcia przeciwnej zasady, wyniknąć by mogły między mieszkańcami nieporozumienia i kłótnie, które podżegając obustronny fanatyzm, wywołałyby największe prześladowania i nieporządki i pozbawiły jedną część mieszkańców opieki praw i nauki elementarnej.

W objaśnieniu powższych uwag dodał Tajny Radca Kruzensztern, że Szkółek Ewangielickich parafjalnych czyli elementarnych, przez kantorów kościelnych utrzymywanych, jest obecnie w Królestwie 258, które opieki prawa wymagają.

Z tych pobudek wychodząc, domagał się wprowadzenia do projektu stosownych zmian i uzupełnień w artykułach 6, 7, 8, 9, 19, 20, 21, 22, 23, 27, 28, 31, 32, 36, 37, 38, 39, 40, 41, 43 i 44, Tytułu 1-go, dotyczącego Instrukcji elementarnej, a w związku z tym w artykułach 77 i 80 Tytułu II-go o zakładach naukowych średnich.

Uzupełnienia lub zmiany przez Tajnego Radcę Kruzenszterna proponowane, miały na celu:

a) pozostawienie Szkółek parafjalnych czyli elementarnych wyznania Ewangielicko-Augsburgskiego, a zarazem opieki nad wykładem religji Ewangielickiej w średnich zakładach w stanie dotychczasowym, to jest pod wyłącznem zawiadywaniem i kontrolą Konsystorza.

b) zniesienie warunku nakazującego używać do wykładu w szkółkach podobnych samego tylko polskiego języka.

c) wyjęcie wyznawców Ewangelickich (jako szkółki elementarne kosztem swoim utrzymujących) z opłaty szkolnej, artykułem 15 projektu przepisanej.

d) oddzielenie funduszu szkółek ewangelickich nie tylko od funduszu ogólnego szkółek elementarnych, ale rozdzielenie onego na fundusze każdej specjalnie szkółki dotyczące, które na jej tylko potrzebę, bez żadnej solidarności, obracane być winny.

Po przeprowadzonej w tym przedmiocie dyskusji, Rada Stanu zważywszy:

że ustanowienie dla osiedlających się w kraju tutejszym Ewangelików niemieckich, oddzielnych szkół z wykładem niemieckim i bez uczenia w nich krajowego języka, nie byłoby ani przyzwoitem, ani nawet z interesem tej części ludności zgodnem, gdyżby jej zagradzało drogę do korzystania z ogólnych dobrodziejstw Królestwu przez Najjaśniejszego Pana zapewnionych;

że niedogodności tej doświadczyli świeżo mieszkańcy miast fabrycznych Zgierza i Łodzi, których większa część, dla nieznajomości Polskiego języka, nie tylko do udziału w Radach powiatowych, ale nawet do udziału w wyborach nie mogła być dopuszczoną;

że potrzeby ściśle religijne wyznań ewangelickich uwzględniła projektowana ustawa, dozwalając w artykule 31 nie tylko w początkowych, ale w Rządowych nawet szkółkach tychże wyznań wykładu nauki religji w języku niemieckim, tam gdzie tego zażąda Gmina, która w przedmiocie tym najwłaściwszym jest Sędzią;

że projekt, stanowiąc nowe przepisy dla Szkół elementarnych Rządowych, nie tylko istniejącym dotąd szkółkom parafjalnym ewangelickim w niczem nie ubliżył, ich stanowiska względem władzy Konsystorza nie zmienił, ale nawet w artykule 6 nowe tego rodzaju szkółki staraniem pastorów otwierać, i w nich języka niemieckiego uczyć dozwolił;

że ponieważ w ogólności dozór Szkół Elementarnych ma się składać z osób przez Gminę obranych i zostawać ile możności pod przewodnictwem duchownego parafji, którym w parafji ewangielickiej jest pastor, szkółki więc ewangielickie będą pod takim dozorem pozostawione, nie będą tem samem i z pod kontroli Konsystorza wyjęte;

że obowiązek ponoszenia podatku szkolnego, jest wedle projektu ustawy ogólno-krajowej i żadna część ludności od niego wyłamywać się nie może, gdy wszystkie zarówno do ponoszenia ciężarów krajowych przykładać się winny, że wpływ z podatku szkolnego ma właśnie zastąpić dotychczasowe składki przez Gminy tak ewangelickie, jak i katolickie na utrzymanie szkółek ponoszone, a z tąd mieszkańcy wyznania Ewangelickiego otrzymują na równi z innymi udział w zasiłkach na utrzymanie szkół elementarnych, przez pociągnienie ich do uiszczania podatku szkolnego nie doznaje żadnej uciążliwości.

Większością głosów 18 przeciw 4 oświadczyła się za pozostawieniem pod tym względem projektu bez zmiany, w następstwie czego Tajny Radca Kruzensztern, w zastosowaniu się do artykułu 47 Ukazu Najjaśniejszego Pana o Radzie Stanu, oddzielne zdanie swoje do protokółu złożył.

Następnie zawiązała się dyskusja nad redakcją niektórych artykułów udokładnienia potrzebujących, w skutek której, wpływu na rzecz nie wywierające, zaprowadzone zostały zmiany redakcyjne w artykułach 12, 20, 30, 35, 47, 64, 82, 96, 222, 227, 228, 229, 230, 295, 297 i 341, nadto ze względu na przyjętą już w Ustawie o służbie cywilnej zasadę decentralizacji i potrzebę zmniejszenia bezpożytecznej korespondencji, Rada uznała, iż nadaną artykułem 20 projektu, Komisji Rządowej Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego władzę zatwierdzania Prezydujących w Dozorach Szkolnych, na Rządy Gubernialne przenieść by należało.

Zakreślony artykułem 292 projektu termin dwuletni, nadawać mający docentom prawo otrzymywania rocznego wynagrodzenia w kwocie rs. 600, na jednoroczny zamienić mniemała Rada stosownem;

uważała dalej, że przeznaczona art. 563 projektu na zasilenie biblioteki głównej, biblioteka po b. Komisji Kodyfikacyjnej, przedewszystkiem na użytek Rady Stanu pozostawioną być by powinna, wreszcie dopiero od tego użytku zbywającej bibliotece głównej oddaną.

Obszerniejszą dyskusję wywołał Tytuł 24 o zakładach Naukowych prywatnych, mianowicie art. 359 projektu stanowiący, iż Instytuta Naukowe prywatne jako szkoły i pensje, zakresem naukowych przedmiotów, nie mogą przewyższać szkół czteroklasowych powiatowych i jak dotąd, tak nadal zaprowadzone być mają w takich tylko miejscach, gdzie Rządowe Szkoły powiatowe albo Gimnazja nie istnieją.

Rada Stanu mniemała, że wyższe nawet prywatne zakłady obok Rządowych, nie tylko tym ostatnim w niczem przeszkadzać nie mogą, ale przez obudzenie współubiegania, mogą być dla nich pożyteczne, a są bezwzględnie dla mieszkańców kraju potrzebne.

Często bowiem zdarzają się wypadki, w których młodzież przez śmierć rodziców najbliższej opieki pozbawiona, lub ze względu na stan zdrowia, nauki zdala od mieszkania szukać nie mogąca, w takich tylko zakładach z korzyścią pomieszczona być może; uważała dalej Rada:

że liczba podobnych zakładów sama z siebie nigdy rzeczywistej potrzeby przenosić nie może, każdy bowiem przy równych z kąd inąd warunkach, wychowanie w Szkołach Rządowych, jako dostępniejsze nad każde inne, dla swych dzieci przeniesie; — z tych względów jednomyślnością wynurzyła zdanie za uchyleniem objętego art. 359 projektu ograniczenia zakładów Naukowych prywatnych męzkich dotyczącego.

Uzupełnienie małego zapomnienia p. N. K. Zaborowskiego, autora artykułu: „O skazaniu na koszta i ich obrachowaniu," zamieszczonego w N-rze 240 Dziennika Powszechnego.

Po przeczytaniu z zajęciem powyższego pisma, z obszerną erudycją skreślonego, zdawało mi się, że już kiedyś to samo czytałem. Jakoż, wziąwszy się do przejrzenia kilku dzieł, jakie miałem pod ręką, zawierających ogólne spostrzeżenia nad procedurą cywil. franc., przekonałem się, że powyższy artykuł jest po prostu przetłomaczony z cytowanego w nim między innemi dzieła p. Raymond Bordeaux: *Philosophie de la procédure civile*, Paris, 1857, a mianowicie rozdziału *O skazaniu na koszta i ich obrachowaniu* str. 480 — 489. Samodziel-

ność pracy p. Z. chyba na tem polega, iż niektóre ustępy lub frazesy opuścił, kilka przypisków do tekstu wcielił, i w paru miejscach kolej ustępów zmienił. Że artykuł ten jest prostem tłomaczeniem, o tem czytelnik przekona się z porównania kilku wyjątków z tego artykułu i z dzieła p. Bordeaux. P. Z. rozpoczyna swe pismo temi słowy:

Zdaje się, że art. 130 Kodeksu Postępowania Sądowego francuzkiego, stanowiąc w słowach: „Wszelka strona przegrywająca, będzie skazana na zapłacenie kosztów," chciał tylko zasadę dawnej ustawy (Ordonnance z 1667 r.) utwierdzić i wielu komentatorów kodeksu, a szczególnie Carré i Thomine—Desmasures, *tego samego po dziś dzień są zdania.*

Na stron. 481 wiersz trzynasty dzieła p. Bordeaux, (gdyż p. Z. kilkanaście wierszy początkowych opuścił) czytamy:

Il semble que l'art. 130 en statuant en ces termes: „Toute partie qui succombera sera condamnée aux dépens," a voulu confirmer le principe ancien, et plusieurs des commentateurs du code, M. M. Carré et Thomine—Desmasures notamment, *assurent, qu'il en est de même aujourd'hui.*

(Zdaje się, że art. 130, stanowiąc w tych wyrazach: „Wszelka strona przegrywająca, skazaną będzie na koszta," chciał uświęcić dawną zasadę, a wielu z komentatorów kodeksu, mianowicie pp. C. i T.—D. *zapewniają, że to samo i dzisiaj ma miejsce*).

Wyrażenia podkreślone przekonywają, iż p. Z. mylnie tekst wytłomaczył. Więcej tego rodzaju pomyłek w przekładzie jego napotkać można, i tak: wyrażenie *matière correctionelle,* znaczy podług niego przedmiot dysciplinarny, a nie przedmiot ulegający rozpoznaniu sądów poprawczych; niezrozumiałe wyrażenie *otwieranie stanu kosztów od rozpoczęcia procesu,* mające odpowiadać francuzkiemu *ouvrir l'état des frais dès le début du procès,* należałoby, jak sądzę, oddać przez: *formowanie likwidacji kosztów poczynając od samego rozpoczęcia procesu,* i t. d.

Wyjątek drugi:

Ostatni ustęp drugiej kolumny zaczyna p. Z. w ten sposób:

Walczy tu jeszcze jeden w tym przedmiocie zarzut przeciw francuzkiemu Kodeksowi postępowania, zarzut jeden z najważniejszych co do skutków względem stron spór wiodących. Prawodawca jakoby starał się porozrzucać w różnych częściach swojego dzieła rozporządzenia tyczące się kosztów, kiedy dopiero do Księgi V, o Egzekucji wyroków, dla wyszukania tytułu o obrachowaniu wydatków i kosztów, udawać się trzeba.

P. Bordeaux na str. 486 wiersz 6 mówi:

„Quant à présent, nous avons à faire un dernier reproche au code de procédure sur cette matière des dépens, l'une des plus importantes, quant au résultat, pour les justiciables.

Comme si le législateur avait cherché à éparpiller dans les diverses parties de son oeuvre les dispositions rélatives aux dépens, c'est au livre de l'exécution des jugements, qu'il faut aller chercher le titre consacré à la liquidation des dépens et frais."

(Na teraz uczynimy ostatni zarzut Kod. post. co do materji o kosztach,—materji najważniejszej pod względem skutków dla stron. Zdaje się, że prawodawca starał się rozproszyć w rozmaitych częściach swego dzieła rozporządzenia, odnoszące się do kosztów: gdyż tytułu o wyrachowaniu wydatków i kosztów trzeba dopiero szukać w księdze o wykonaniu wyroków.

Wyjątek trzeci:

P. Z. zakończa swe pismo temi słowy, nieodznaczającemi się ścisłością terminologji:

„Zasada przeto jawności wyroków nie powinnaby ulegać ograniczeniu do czasu rozwiązania *głównej skargi,* i takową należałoby rozciągnąć do *wszystkich jej szczegółów,* a tem samem i do oznaczenia kosztów *każdego postępowania.* Byłby to istotny środek położenia kresu nieustającym zgorszeniom i *wyrwania ich z tajemnicy,* którą się teraz osłaniać mogą."

Ustęp ten tak brzmi u powołanego powyż autora str. 488 wiersz 8:

„Le principe de la publicité des jugements devrait en un mot cesser d'être restreint à la solution de *la demande principale;* il faudrait l'étendre *à tous les accèssoires,* y compris la fixation du coût *de chaque procédure.* Le vrai moyen de mettre un terme à d'incèssants scandales est *de les arracher du mystère* où ils s'abritent maintenant."

(Zasada jawności wyroków, jednem słowem, nie powinna być ograniczoną do rozwiązania *żądania głównego*: wypadałoby ją rozciągnąć i do wszelkich *żądań dodatkowych,* nie wyłączając z takowych udeterminowania kosztów każdego *aktu proceduralnego.* Jedyny sposób dla położenia kresu nieustającym zgorszeniom polega na tem, aby *zedrzeć z nich zasłonę,* jaką się teraz okrywają).

Zdaje się, że powyższe porównanie kilku ustępów artykułu p. Z. i dzieła p. Bordeaux, upoważniają, co najmniej, do mniemania, że p. Z. zapewne przez zapomnienie nie zamieścił wzmianki, iż oryginalne jego pismo jest tylko prostem tłomaczeniem.

Stanisław Budziński.

Stan zakładów naukowych w Galicji Austrjackiej

(nadesłane)

Kraków, w Październiku.

Ponieważ wiadomo nam, jak żywo zajmują się w Królestwie sprawą wychowania publicznego, osądziliśmy za pożyteczne przesłać czytelnikom Dziennika Powszechnego szereg artykułów drukowanych w bieżącym miesiącu w *Czasie Krakowskim,* a to dla porównania ze stanem rzeczy, jaki istnieje pod tym względem w Galicji.

Czas opisawszy dawniejsze szkoły w tym kraju, w ten zposób skreśla stan tychże po reformie 1848 roku.

„Mając mówić o przekształceniach, nie od rzeczy będzie wspomnieć i o tem, że już w ostatnich latach bezpośrednio przed 1848 r., ówczesna nadworna szkolna komisja wiedeńska, jako najwyższa instancja w sprawach szkolnych i naukowych, potrzebę jakiegoś przekształcenia zakładów naukowych austrjackich uczuła, i w tym celu nauczycieli do pisemnego objaśnienia zdań zawezwała. O ile nauczyciele i profesorowie galicyjscy wezwaniu temu odpowiedzieli; ile głosów i w jaki sposób odezwało się w tej sprawie; czy odważył się który na wypowiedzenie jasnej i szczerej prawdy na wytknięcie najistotniejszej a najbardziej rażącej wady szkół, w których pracowali, a to tej, że szkoły potrzeb i praw narodowych przyrodzonych nie uwzględniały,—nie umiemy powiedzieć.

Podobnież i Gubernator galicyjski hr. Stadion, objąwszy zarząd kraju po arcyksięciu Ferdynandzie d'Este, a rozpatrzywszy się w stosunkach krajowych, między innemi, szkółki ludowe w tak opłakanym znalazł stanie, że się przedewszystkiem ich zreformowaniem zająć postanowił. W tym celu zgromadzał u siebie ludzi fachowych, z którymi się o zamierzonej organizacji szkółek naradzał. O ile tej sprawy jesteśmy świadomi, język krajowy miał być nie tylko przedmiotem nauki, ale zarazem językiem powszechnie wykładowym. A i to dodać należy, że hr. Stadion uważał jeszcze naówczas za język oświaty w kraju naszym język polski. Prócz tego i książki w szkółkach ludowych do owych czasów używane, owe fabrykaty wiedeńskie, kosmopolitycznej natury, a raczej tylko do potrzeb młodzieży austrjackiej zastosowane, miały uledz zmianie, o tyle, że rzeczy krajowe, nasze własne, a młodzież naszą bliżej obchodzące szczególniej w nich miały być uwzględnione i umieszczone. Myślano także o założeniu Seminarjum nauczycielskiego, któreby zdolnych i należycie wykształconych nauczycieli ludowych wydawało.

Jednakowoż zmiany te były tylko przedmiotem narad i protokułów, musiałyby były jeszcze odbyć podróż do Wiednia i tam poleżeć czas nie mały, zanimby wróciły do kraju, aby później wejść w życie. Tymczasem rzeczy inny wzięły obrot; nastąpił rok 1848, a gwałtownym i niespodziewanym swym ruchem zmianę, na którą pod innemi okolicznościami, kto wie jak długo czekać byłoby potrzeba, nagle sprowadził. Odtąd więc rzeczy poszły torem innym, a co się stało ze zdaniami nauczycieli i profesorów galicyjskich komisji nadwornej przełożonemi, tudzież z projektami hr. Stadiona; czy i o ile przy późniejszych pracach organizacyjnych w zawodzie instrukcji publicznej miano jaki wzgląd na nie, lub poszły tylko w niepamięć ad acta, nie umiemy powiedzieć. Wspomnieliśmy tu o tem dla tego, aby o ile możności nic nie pominąć, cokolwiekby się tyczyło szkół naszych, chociażby to był tylko projekt, tylko chęć uczynienia zmiany w owym smutnym stanie szkół naszych, a jeszcze smutniejszem położeniu młodzieży ówczesnej do pobierania nauk w owych szkołach przymuszonej.

Od roku więc 1848 rozpoczynają się przy zmianach powszechnych w organizacji państwa i przekształcenia w zawodzie szkół i nauczania.

Zaraz w Maju czy w Czerwcu owego roku pojawił się projekt, jeśli się nie mylimy, organizacji uniwersytetów w Wiedniu wypracowany. Wolność nauczania i uczenia się i zrównanie uniwersytetów austrjackich z niemieckiemi zawierał w sobie ów projekt ministerjalny. Czy kto z Galicyji lub Krakowa miał w pracy tej jaki udział, nie wiemy; sądzimy jednak, że nikt tam potrzeb naszych nie reprezentował, bo projekt rzeczony dotykał tylko najogólniejszej, kosmopolitycznej strony uniwersytetów, nie wchodząc wcale w szczegółowe bądź to historyczne, bądź nowemi okolicznościami wywołane potrzeby pojedynczych krajów. Przy ogłoszonej już naówczas zasadzie równego uprawnienia wszystkich narodowości, na podstawie ogólnie zakreślonej dałaby się była rozwinąć organizacja uniwersytetów, potrzebom pojedynczych narodów odpowiednich.

Na zmianie tej zyskaliśmy naówczas tylko tyle, że szkoła nasza główna Jagiellońska, po zajęciu rzeczypospolitej Krakowskiej na niemiecki uniwersytet zamieniona, na nowo na czas jakiś stała się była polską. Reszty kraju czyli Galicji projekt ten nie dotknął, a mianowicie na przekształcenie uniwersytetu Lwowskiego, od początku swego łacińskiego, a później przeważnie niemieckiego, wcale nie wpłynął.

Ministerjum Doblhofa przeniosło rzecz na pole rzeczywiste, zostawiając krajom załatwienie sprawy szkolnej i wyrzekając zasadę wykładów w językach narodowych.

W skutek tego utworzono we Lwowie pod przewodnictwem ówczesnego Gubernatora ś. p. Wacława Zaleskiego, po latach długich pierwszego na tym urzędzie Polaka, Radę szkolną, mającą się zająć przeprowadzeniem organizacji zakładów naukowych wszelkiego rodzaju na podstawie narodowej. Wypowiedziało zarazem wspomnione ministerjum zasadę, że we wszystkich i wszelkich szkołach galicyjskich język polski jest językiem wykładowym, zarówno w zachodniej, jak i wschodniej części kraju, gdyż w tej ostatniej język ludu wiejskiego, właśnie jako język tylko ludowy, nie dorosł do wysokości języka, którym się umiejętność i nauka ścisła posługiwać zwykły.

Był to akt sprawiedliwości, który ówczesne wymierzyło ministerjum.—Pozostawiając wolne pole rozwoju ludowemu językowi, który w szkołach ludowych pielęgnować miano, językiem wykładowym ogłoszono z urzędu język polski.

Rada szkolna, złożona z kilkunastu radców dla pojedynczych rodzajów zakładów naukowych, rozpoczęła w Październiku wspomnianego roku swoje czynności; ułożyła rozkład nauk i powyznaczała nauczycieli i profesorów tymczasowych. Słuszność wymaga, aby tu wspomnieć i dać na tem miejscu świadectwo prawdzie, z jakim zapałem pośpieszyła na wezwanie ówczesna kształcąca się młodzież starsza na usługi publiczne. Nauczyciele prywatni czyli tak zwani guwernerowie, rzucali korzystne, przyszłość nawet zabezpieczające posady; słuchacze praw, ukończeni juriści, doktorowie praw i filozofji, a nawet doktorowie obu tych wydziałów, przerywając bieg własnego kształcenia, lub opuszczając drogę przyszłej swej karjery, chętnie przyjmowali tymczasowe posady zastępców gimnazjalnych i to po najlichszych mieścinach, które im nawet środków do dalszego kształcenia dostarczyć nie mogły. Dość, nie tylko nie brakło kandydatów do obsadzenia posad uzdolnionymi do wykładów w języku polskim, ale owszem została nadwyżka takich, dla których posad nie stało. A wszyscy byli to ludzie z ówczesnym zawodem szkolnym dobrze obznajomieni. Była to bowiem po większej części młodzież uboga, — bo bogata rzadko się czego naówczas uczyła – młodzież, która zaledwie sama początki nauk odebrawszy, już uczeniem młodszych towarzyszy szkolnych na chleb codzienny zarabiać musiała. Tak przechodziła Gimnazjum i Uniwersytet. Obznajmiona więc z trybem ówczesnym szkolnym, na równi ze starszymi skąd inąd nadsyłanymi stała się nauczycielami; a świeżemi siłami, gorącą chęcią nauki, pilną pracą około własnego wykształcenia nie raz nauczycieli starszych, bądź znużonych, bądź zużytych przechodziła.

Tymczasem czynności Rady Szkolnej, zanim spełniła swe zadanie, przerwało a ostatecznie i zniweczyło bombardowanie Lwowa. Katastrofa Wiedeńska i ministerjum Stadiona dokonały reszty. Reakcja wzięła górę, a zakłady galicyjskie podzielono na polskie i ruskie z językiem wykładowym niemieckim.

Był to akt krzyczącej niesprawiedliwości; bo skazywał młodzież kraju językiem polskim, jako językiem warstwy wykształconej powszechnie władającą, na uczenie się w języku obcym, którego trudności dopiero przełamywać musiała.

Był to akt niesprawiedliwości, bo nie uwzględniono głosu kraju, w którym, jak to wyżej nadmieniono, zaledwie jeszcze przed rokiem ten sam hr. Stadion, który teraz był ministrem, w szkołach ludowych nie wykluczając języka ludowego, język polski zaprowadzić zamyślał; ale schlebiano frakcji, która się była przyprzęgła do rydwanu reakcji, a której o własne widoki bardziej chodziło, niż o dobro młodzieży, o dobro uczących się dzieci, już może dla tego, że przewódcy tej frakcji własnych dzieci nie mieli.

Tak więc w jednej wielkiej połowie kraju owo postanowienie ministerjalne, w samych początkach nowej ery w rozwoju państwa skrzywiło sprawę tak ważną, ubezwładniając, a raczej przytłumiając na nowo przyrodzony bieg życia narodowego. Szkółki, szkoły średnie, akademja techniczna i uniwersytet lwowski, wszystko to pozostało niemieckiem, a z wyjątkiem szkół ludowych jest niemieckiem aż po dziś dzień.

Jakie z tego wynikły skutki, jakie postępy w naukach w ciągu lat kilkunastu? To pytania, których rozwiązanie nie sprawia przyjemności, ale które później, gdzie się przejdzie do szczegółów, poruszyć będzie potrzeba.

(c. d. n.)

TEATRA WARSZAWIE.

Wielki Teatr.—Dziś we Czwartek, d. 4 Listopada, opera komiczna w 1-ym akcie: **Śpiewka pana Fortunata**, odśpiewana przez pp. *Kozieradzkiego, Stankiewiczównę, Kwiecińską, Filleborna, Grabowską, Jankowską, Bronisławę Rybicką, Boguszewską, Micińską*; oraz balet fantastyczny w 2-ch aktach, kompozycji p. Corali, ułożony na scenę tutejszą przez Romana Turczynowicza, muzyka Adolfa Adam'a i J. Stefaniego: **Gizella** czyli Willidy, tańczony przez pp. *Tarnowskiego, Filipowicza, Stolpego, Owerlę, Puchalskiego, Marxa, Stefańską, Brandtową, Królikowską, Piotrowską, Kowalską, Oliwińską, Popielą* z 3-a tańcami.

Cena miejsc.

	rsr.	k.	na ubo.		rsr.	k.	na ubo.
Loża 1go piętra....	4	50	10	Amfiteatr 2go pięt..	,,	75	$2\frac{1}{2}$
Loża parterowa....	4	50	10	Krzesło w 4 pier. rz.	1	20	$2\frac{1}{2}$
Loża 2go piętra....	3	60	10	dto ,, drugich.	1	5	$2\frac{1}{2}$
Loża Galerjowa....	2	25	10	dto w nast. i bocz.	,,	90	$2\frac{1}{2}$
Amfiteatr 1go piętra				Galerja, miej. num.	,,	$52\frac{1}{2}$	,,
w 6ciu pier. rzę.	1	5	$2\frac{1}{2}$	Galerja, miej. nien.	,,	45	,,
w następnych.	,,	90	$2\frac{1}{2}$	Paradyz...........	,,	$22\frac{1}{2}$	,,

Zacznie się o godzinie 7.

Jutro, w Piątek, Teatr Rozmaitości.—**Fortepian Berty.**—**Lektorka.**—**Icek zapieczętowany.**

— W dniu wczorajszym, na targach odbywających się w urzędzie konsumcyjnym miasta Warszawy, płacono za wiadro okowity próby 10 od rs. 1 kop. $83\frac{3}{4}$ do rs. 1 k. $88\frac{1}{2}$, za garniec od kop. 60 do kop. $61\frac{1}{2}$.

KURS GIEŁDY WARSZAWSKIEJ.

z dnia 5 Listopada.

Monety.	żądano rsr.	żądano kop.	płacono rsr.	płacono kop.
Pół-Imperjały Rosyjskie. . . .	—	—	5	57
Dukaty Holenderskie nowe ważne.	—	—	—	—
Papiery.				
Obligi Skar. za 100 rs. (oprócz kuponu)	93	11	92	86
Listy Zast. III-go Okresu serya 1 i 2 (oprócz kuponu) za 15 rs. ditto Serja II.	14	95	14	93
Akcje Głównego Towarzystwa Rossyjskiego dróg żelaznych.	115	50	—	—
Obligi współki Żeglugi Parowej w Królestwie Pols: po rs. 750.	—	—	—	—
Akcje Współki Żeglugi Parowej po rs. 100	92	—	91	50
Akcje Drogi Żelaznej Warszawsko-Bydgoskiej po rs. 100 . .	—	—	—	—
dito 500 . .	94	—	—	—
Akcje Drogi Żel. Warsz.-Wied.	87	75	87	25
Wexle.				
Berlin . . 100 Tal. 2 M.	100	80	—	—
,, . . 100 Tal. k. t.	—	—	—	—
Gdańsk . . 100 Tal. 2 M.	100	65	100	50
,, . . 100 Tal. k. t.	—	—	—	—
Hamburg . 300 BMk. 2 M.	153	—	—	—
Londyn . . 1 Ft. St 3 M.	6	80	—	—
Moskwa . 100 Rs. 1 M.	—	—	—	—
Petersburg . 100 Rs. 1 M.	—	—	—	—
,, . 100 Rs. k. t.	—	—	—	—
Paryż . . . 300 Fr. 2 M.	81	—	—	—
,, . . . 300 Fr. 1 M.	—	—	—	—
Wiedeń . . 150 Złr. 2 M.	82	80	—	—

Wartość kuponu bieżącego od obligów Skarb. kop. $37\frac{3}{9}$

„ „ od Listów Zastawn: IIIgo Okresu k. $22\frac{1}{6}$

KURSA TELEGRAFICZNE.

z Berlina z dnia 5 Listopada.

	żądają	płacą.
5ta Pożyczka Rossyjska	—	$89\frac{1}{4}$
6ta ,, ,, ...	—	$97\frac{1}{2}$
Obligacje Skarbowe 4%	—	$85\frac{3}{8}$
Listy zastawne 4%	—	$88\frac{1}{2}$
Bilety Banku Polskiego	—	$89\frac{1}{4}$
Weksle na Warszawę	—	$89\frac{1}{8}$
,, Petersburg 3 tygodniowy .	—	$98\frac{7}{8}$
,, Londyn 3 miesięczny .	—	—
,, Paryż 2 ,, . .	—	—
,, Hamburg 2 ,, . .	—	—
,, Wiedeń 2 ,, . .	—	$81\frac{1}{8}$
Żyto na targu	—	$47\frac{7}{8}$
,, na dostawę późniejszą	—	$44\frac{1}{2}$
z Paryża.		
Renta 3%	—	70 60
Akcje kredytu ruchomego	—	1160

Liverpool, 3 *Listopada.* Sprzedano 5,000 wantuchów bawełny. Middling Orleans $25\frac{1}{2}$ do 25.

OBWIESZCZENIA SĄDOWE I ADMINISTRACYJNE.

UWIADOMIENIA

(N. D. 5789) *Bank Polski*

Podaje do publicznej wiadomości, iż w wykonaniu Instrukcji z dnia 30 Grudnia (11 Stycznia) 1837/8 r. tudzież z d. 2 (14) Października 1845 r. przepisujących sposób i termina losowania Certyfikatów lit. A wystawionych w zamian za złożone w Komisji Umorzenia długu Krajowego, Obligacje Cząstkowe z pożyczki 150 miljonowej odbędzie się w Banku Polskim w d. 27 Października (8 Listopada) r. b. i w dniach następnych z wyłączeniem Niedzieli o godzinie 10 z rana, posiedzenie celem włożenia do koła igielników z numerami Certyfikatów i losowanie tychże.

Warszawa d. 23 Paźdz. (4 Listop.) 1862 r.

Vice-Prezes,

Rzeczywisty Radca Stanu, S. Szemioth.

za Naczelnika Kancelarji, Kupiszeński.

(N. D. 5786) *Urząd Loterji w Królestwie Polskiem.*

Podaje do wiadomości, iż ciągnienie 4 klasy 100 Loterji Klasycznej, stosownie do Planu tejże Loterji, na dniu wczorajszym, to jest 23 Paździer. (4 Listopada) r. b. rozpoczęte, a w dniu dzisiejszym ukończone zostało.

Z odciągniętych 1200 numerów, znaczniejsze kwoty wygrały, mianowicie: Nr. 18321 rs. 5000, Nr. 6548, 2000 rs., Nr. 3,188 rs. 1000, Nr. 4177 i 15,143 po 500 rs., a Nra 1184, 3280, 7532, 20,052 i 21,737 po 300 rs.

Ogólna Tabela wygranych czwartej Klasy, zaraz po wyjściu z druku, przy Dzienniku Powszechnym dla potrzebnej wiadomości, dołączoną będzie.

Ciągnienie 5ej Klasy 100 Loterji Klasycznej rozpocznie się d. 20 Listop. (2 Grudnia) r. b.

Warszawa d. 24 Paździer. (5 Listop.) 1862 r.

Naczelnik Urzędu, Baron Mengden.

Sekretarz, J. K. Noiński.

OBWIESZCZENIA SPADKOWE.

(N. D. 5783) *Rejent Kancelarji Ziemiańskiej Gubernii Warszawskiej w Warszawie.*

Z powodu nastąpionej śmierci:

a) W dniu 20 Kwietnia 1855 r. Bronisławy Morawskiej współwierzycielki sumy rs. 1180, w dziale IV. wykazu hypotecznego na dobrach Jaworek z Okręgu Siennickiego Gubernii Warszawskiej pod Nr. 18*a*, a na dobrach Stary Dwór z Okręgu Stanisławowskiego Gubernii Warszawskiej pod Nr. 8 zabezpieczonej.

b) W dniu 29 Marca 1856 r. Tekli z Lenczowskich Morawskiej wdowy, wierzycielki sumy rs. 330 na dobrach Jaworek pod Nr. 18*b*, a na dobrach Stary Dwór pod Nrem 8 wyżej z położenia opisanych, w dziale IV. wykazu hypotecznego zaintabulowanej, oraz

c) W dniu 12 Września 1862 r. Konstantego-Bolesława 2-imion Wojewódzkiego współwłaściciela nieruchomości w Warszawie pod Nr. 596 stojącej, toczy się postępowanie spadkowe, do ukończenia którego wyznacza się termin półroczny na dzień 9 (21) Maja 1863 r. godzinę 10 z rana w Kancelarji hypotecznej.

Warszawa d. 24 Październ. (5 Listop.) 1862 r.

Teofil Brzozowski.

(N. D. 5781) *Rejent Kancelarji Ziemiańskiej Gubernii Warszawskiej w Warszawie.*

Z powodu nastąpionej w d. 9 Siernia r. b. 1862 śmierci Leona Popławskiego, właściciela dóbr ziemskich Pęcice w Okręgu i Gubernii Warszawskiej położonych, tudzież, współwłaściciela dóbr Czechowice A. B. w tymże Okręgu i Gubernii sytuowanych, jak niemniej wierzyciela resztującego szacunku, za sprzedane grunta z dóbr Reguły Wielkie, do dóbr ogólnych Pęcice wyżej z położenia opisanych należących, mianowicie: kontraktem kupna i sprzedaży w księdze wieczystej dóbr tych, d. 1 (13) Lutego 1862 r. Nr. 61 zawartym, Elżbiecie i Fryderykowi małżonkom Sattelmajer, sumy rs. 1050 kop. 30, kontraktem tejże daty Nr. 62 Krysztofowi i Karolinie małżonkom Lothammer sumy rs. 525 kop. 15, kontraktem daty 14 (26) Lipca 1862 r. Nr. 63 w tejże księdze zawartym, za sprzedane Teobaldowi Kiefer, z rzeczonych dóbr Reguły Wielkie, dwie morgi gruntu, nieuiszczonego szacunku, złp. $888\frac{8}{9}$ i kontraktem d. 13 (25) Stycznia 1860 r. Nr. 22 księdze dóbr Czechowice A. B z Okręgu Warszawskiego zawartym, temuż Teobaldowi Kiefer, ostatnie daty sumy szacunkowej w kwocie rs. 970 kop. 40, oraz właściciela prawa propinacji, z gruntów, z dóbr Reguły Wielkie odprzedanych, sobie zastrzeżonego i od sprzedaży wyłączonego, jako to: z kontraktu kupna i sprzedaży daty 1 (13) Lutego r. b. 1862 Nr. 61, na sprzedanych gruntach Fryderykowi i Elżbiecie małżonkom Sattelmajer, w ilości morg. 36 miary nowopolskiej, z kontraktem takiejże daty Nr. 62 Krysztofowi i Karolinie małżonkom Lothammer w ilości morgów 18 i kontraktu daty 14 (26) Lipca 1862 r. Nr. 63 Teobaldowi Kiefer, w ilości morg. 38 miary nowop., wszystkich powyż rzeczonych praw, własności i wierzytelności, przez zastrzeżenia z powołanych kontraktów, na maryginesie wykazów uczynione, do zabezpieczenia podanych, toczy się postępowanie spadkowe, do ukończenia którego, wyznacza się termin półroczny na dzień 6 (18) Maja r. p. 1863 w Kancelarji hypotecznej w Warszawie.

Warszawa d. 4 (16) Października 1862 r.

Teofil Brzozowski.

(N. D. 5779) *Pisarz Sądu Pokoju Okręgu Częstochowskiego.*

Ogłasza, że po zmarłych osobach, a mianowicie:

1. Po Andrzeju Gąsiewskim, urzędniku przy drodze kolei żelaznej w Piotrkowie d. 14 Maja 1862 r. zmarłym, jako po wierzycielu kwoty złp. 12,000, albo rs. 1800 z procentem, na 5/6 częściach nieruchomości w Częstochowie Nr. 3, przy ulicy Panny Marji leżących, dawniej do małżonków Kraftów, a obecnie do Hermana i Krystyny małż. Wichurów, przynależnych, w dziale IV. wykazu pod Nr. 6, w sposobie odstąpienia, w zlewkach zahypotekowanej.

2. Po Wojciechu Kasperkiewiczu zmarłym dnia 13 Września 1862 r. w Częstochowie Nr. 81, w aktach wieczystych (Nr. Rep. 199) wykazu pod pozycją pierwszą opisanego, jednej, pochodzącej z nabycia, z ostrzeżeniem z wniosku Nr. XI. w dz. II: objawionej, drugiej, w sposobie spadku odziedziczonej, o własność której, wytoczony przez niego spór, wpisem z pod N. 2 działu III. jest objęty, oraz, jako bezwarunkowym współwłaścicielu stodoły i łąki, pod pozycjami 2 i 3 tegoż wykazu, w dziale I. wyszczególnionych; toczą się postępowania spadkowe, do ukończenia których, celem przepisania tytułów, pomienionych spadkodawców, termin prekluzyjny na dzień 4 (16) Maja 1863 r. ostatecznie przedemną Pisarzem, wyznaczony został.

Roman Tomaszewski.

OBWIESZCZENIA HYPOTECZNE.

(N. D. 5782) *Trybunał Cywilny Gubernii Warszawskiej w Warszawie.*

Podaje do wiadomości, iż nieruchomość w Warszawie na Przedmieściu Pradze Nr. 380 położona, do pierwiastkowej regulacji hypotecznej wywołaną zostaje, i że termin do tej regulacji na dzień 1 (13) Lutego 1863 roku jest oznaczony przed Pisarzem Kancelarji Ziemiańskiej Karolem Hube. Wzywa przeto strony interesowane, iżby w terminie tym z prawami do nieruchomości wywołującej się, dowodami popartemi, same lub przez pełnomocników urzędownie umocowanych, przed delegowanym Pisarzem stawiły się i spisaniu protokółu regulacyjnego obecne były, a to pod prekluzją prawem z r. 1818 o przywilejach i hypotekach zagrożoną.

Decyzja nad dziełem regulacyjnem przez zwierzchność hypoteczną wydaną zostanie.

Warszawa d. 1 (13) Września 1862 r.

w z. Prezesa, Sędzia Weynert.

LICYTACJE I SPRZEDAŻE PUBLICZNE.

(N. D. 5773) *Rząd Gubernialny Warszawski.*

Podaje do wiadomości osób interesowanych, że w dniu 14 (26) Listopada r. b. o godzinie 11 z rana, w sali licytacyjnej Rządu Gubernialnego odbędzie się głośna in minus licytacja na dostawę oleju rzepakowego preperowanego dla biura Rządu Gubernialnego przez ciąg r. 1863.

Ubiegający się przeto o takową dostawę zechcą stawić się w miejscu i terminie powyżej oznaczonym, zaopatrzeni świadectwem władzy miejscowej, że posiadają odpowiednie składy w Warszawie, tudzież dowodem na złożone w kasie Gubernialnej vadium, gotowizną na sumę rs. 25, bez takich bowiem dowodów żaden z konkurentów do licytacji dopuszony nie będzie.

Warunki licytacyjne są do przejrzenia w biurze Rządu Gubernialnego w Wydziale Służby Ogólnej codziennie oprócz świąt, w zwykłych godzinach służbowych.

Warszawa d. 19 (31) Października 1862 r.

Gubernator Cywilny,

Radca Tajny, Łaszczyński.

(1) Naczelnik Kancelarji, Świętochowski.

(N. D. 5775) *Rząd Gubernialny Warszawski.*

Podaje do wiadomości osób interesowanych, że w dniu 14 (26) Listopada r. b. o godzinie 11 z rana w sali licytacyjnej Rządu Gubernialnego odbędzie się głośna in minus licytacja na roboty introligatorskie w ciągu r. 1863 dla biura Rządu Gubernialnego uskuteczniać się mające.

Ubiegający się przeto o takowe roboty winni stawić się w dniu i miejscu powyżej wyrażonem, zaopatrzeni w świadectwa władzy miejscowej że są majstrami profesji introligatorskiej i dobrą odznaczający się konduitą jakoteż złożyć vadium gotowizną lub listami zastawnemi z właściwemi kuponami w kasie Gubernialnej do wysokości rs. 150 bez czego do licytacji przypuszczeni nie będą.

Warunki licytacyjne są do przejrzenia w biórze Rządu Gubernialnego w Wydziale służby ogólnej codziennie oprócz świąt w zwykłych godzinach służbowych.

Warszawa d. 19 (31) Października 1862 r.

Gubernator Cywilny,

Radca Tajny, Łaszczyński.

Naczelnik Kancelarji, Świętochowski.

(N. D. 5774) *Rząd Gubernialny Warszawski.*

Podaje do wiadomości osób interesowanych, że w d. 14 (26) Listopada r. b. o godzinie 11 z rana, w Sali licytacyjnej Rządu Gubernialnego odbędzie się głośna in minus licytacja na dostawę świec dla bióra Rządu Gubernialnego przez ciąg roku 1863.

Ubiegający się przeto o takową dostawę zechcą stawić się w miejscu i terminie powyżej oznaczonym zaopatrzeni świadectwem Władzy miejscowej, że posiadają odpowiednie składy mydlarskie w Warszawie, tudzież dowodem na złożone w kasie Gubernialnej vadium gotowizną na sumę rs. 50, bez takich bowiem dowodów, żaden z konkurentów do licytacji dopuszczony nie będzie.

Warunki licytacyjne są do przejrzenia w biurze Rządu Gubernialnego w Wydziale Służby Ogólnej codziennie oprócz świąt, w zwykłych godzinach służbowych.

Warszawa d. 19 (31) Października 1862 r.

Gubernator Cywilny

Radca Tajny, Łaszczyński.

Naczelnik Kancelarji, Swiętochowski.

(N. D. 5771) *Rząd Gubernialny Warszawski.*

Podaje do publicznej wiadomości, że na sprzedaż drzewa a mianowicie:

Sosny opałowej sztuk 871 czyli sążni szczapowych 405, kraglakowych 44.

Dębiny opałowej sztuk 32, czyli sążni szczapowych 11 1/2, kraglakowych 2, na odpadku przy Obrębie Okimin w straży Góra Leśnictwie Warszawa znajdującego się ocenionego na rs. 481 kop. 38, (wyraźniej rs. czterysta ośmdziesiąt kop. trzydzieści ośm) w dniu 12 (24) Listopada r. b. o godzinie 12 w południe w Urzędzie Leśnym Warszawa, we wsi Ząbki pod Warszawą odbędzie się głośna licytacja podług warunków które w biurze Rządu Gubernialnego, Sekcji Dóbr i Lasów Rządowych, jako też w Urzędzie Leśnym Warszawa, w godzinach biurowych, wyjąwszy dni galowe i święta przejrzane być mogą

Każdy z przystępujących do licytacji, obowiązany jest złożyć w Urzędzie Leśnym na vadium 1/10 części sumy rs. 481 kop. 38 od której licytacja rozpoczętą zostanie.

Warszawa d. 9 (21) Października 1862 r.

Z upow. Gubernatora Cywilnego,

Radca Gubernialny, Wściekiica.

(1) za Naczelnika Kancelarji, Gurowski.

(N. D. 5778) *Rząd Gubernialny Warszawski.*

Ponieważ ogłoszone na d. 16 (28) i 17 (29) b. m. i r. licytacja w biurze Rządu Gubernialnego odbyte na wydzierżawienie dochodów zyskowego i propinacji w miastach: Pajęcznie, Sulejowie, Rogowie, Wolborzu i Radomsku, spełzły bez skutecznie, podaje zatem do powszechnej wiadomości, że w Magistracie wyżej wspomnionych miast przed Naczelnikiem Powiatu lub Urzędnikiem ze strony jego delegowanym odbywać się będą głośne in plus licytacje na wydzierżawienie tych dochodów przez rok jeden 1863, a mianowicie:

W mieście Pajęcznie zyskowe d. 19 Listopada (1 Grudnia) r. b. od sumy rs. 400;

w m. Sulejowie propinacja d. 21 Listopada (3 Grudnia) t. r. od sumy rs. 2071;

w m. Rogowie d. 23 Listopada (5 Grudnia) t. r. na propinacją od sumy rs. 1508, zyskowe od sumy rs. 502.

w m. Wolborzu zyskowe d. 27 Listopada (9 Grudnia) t. r. od sumy rs. 725;

w m. Radomsku d. 29 Listopada (11 Grudnia) t. r. na zyskowe od sumy rs. 2098, i wiadrowe od sumy rs. 2974.

Każdy przeto mający chęć ubiegania się o którą z powyższych dzierżaw, winien osobiście stawić się w miejscu wskazanym i okazać przy licytacji dowód na złożone w kasie miejskiej, Gubernialnej lub Banku Polskiego vadium 1/10 część powyższych summ wyrównywające, które odstępującemu zaraz zwrócone będzie, utrzymującego się zaś na kaucję po skompletowaniu do wysokości 1/5 części sumy zalicytowanej przez czas dzierżawy zatrzymanem zostanie.

Bliższe warunki w każdym dniu wyjąwszy świątecznych w Magistratach pomienionych miast przejrzane być mogą.

Warszawa d 19 (31) Października 1862 r.

z up. Gubernatora Cywilnego,

Radca Gubernialny, Strożycki.

(1) za Naczelnika Kancelarji, Gurowski.

(N. D. 5772) *Rząd Gubernialny Warszawski.*

Ponieważ licytacja na dochody konsumcyjne z miast: Radziejów, Mstów Koźminek, Staw, Py-

zdry, Tuszyn i Mszczonów w pierwszym terminie nie przyszły do skutku i gdy na wylicytowane w tym terminie takież dochody z miast Brdowa, Bolesławca i Rzgowa podaną została deklaracja zapewniająca Skarbowi 15 0/0 wyższą ofertę, Rząd Gubernialny przeto zawiadamia osoby interesowane, że na też same dochody na rok 1863 odbędzie się w biurze Rządu Gubernialnego Warszawskiego w dniu 13 (25) Listopada r. b. powtórna i ostatnia licytacja przez opieczętowane deklaracje mianowicie:

od dotychczasowych sum:

1.	z miasta Radziejowa	rs. 1367	
2.	„ Mstowa	„ 1440	
3.	„ Koźmina	„ 1046	kop. 50
4.	„ Stawu	„ 180	
5.	„ Pyzdry	„ 3015	
6.	„ Tuszyn	„ 1509	„ 60
7.	„ Mszczonowa	„ 3856	„ 80

od powyższych sum:

8.	z miasta Brdowa	rs. 1466	kop. 25
9.	„ Bolesławca	„ 810	„ 75
10.	„ Rzgowa	„ 997	„ 52

z tą wzmianką co do siedmiu pierwszych miast, między któremi jest miasto Mszczonów w niedawnym czasie pogorzałe, a dla której to przyczyny od wylicytowanej w pierwszym terminie oferty pluslicytant zwolniony został, że gdyby w tym terminie niechciano licytować od ceny oznaczonej mogą być składane w tymże terminie deklaracje nawet z niższą ofertą od podanego pretium, lecz na wypadek gdyby oferta pluslicytanta niewyrównywała cenie dotychczasowej przyjęcie jej od Komisji Rządowej Przychodów i Skarbu zależeć będzie, każdy zatem mający chęć licytowania, po zaopatrzeniu się w kwit wadialny i świadectwo kwalifikacyjne, złożyć winien deklarację opieczętowaną, napisaną podług wzoru w 37, 38 i 39 Dziennika Urzędowego z r. b. podanego, najpóźniej do godziny 11 z rana w dniu powyżej oznaczonym.

Bliższe warunki licytacyjne każdodziennie w godzinach służbowych prócz świąt w Wydziale Skarbowym przejrzane być mogą.

Warszawa 17 (29) Października 1862 r.

Gubernator Cywilny.
Radca Tajny, Łaszczyński.
Naczelnik Kancelarji Swiętochowski.

(N. D. 5776) *Rząd Gubernialny Warszawski.*

Ponieważ ogłoszona na dzień 12 (24) Października r. b. licytacja w biurze Rządu Gubernialnego odbyta na wydzierżawienie przez r. 1863 dochodu zyskowego i wiadrowego w mieście Koninie dla braku konkurentów spełzła bezskutecznie, podaje zatem do powszechnej wiadomości, że w Magistracie miasta Konina odbędzie się, w dniu 3 (15) Grudnia r. b. o godzinie 11 z rana powtórna głośna in plus licytacja na wydzierżawienie tych dochodów poczynając od sum dotychczasowych, a mianowicie: na zyskowe od rs. 288 k. 65, na wiadrowe od rs. 4509.

Każdy przeto mający chęć ubiegania się o tę dzierżawę, winien stawić się osobiście w miejscu wskazanem, i złożyć przy licytacji vadium 1/10 części powyższych sum wyrównywające, oraz w gotowiźnie rs. 10 na koszta ogłoszenia licytacji, które odstępującemu zaraz zwrócone będzie, zaś utrzymującego się na kaucję po skompletowaniu do wysokości 1/5 części sumy zalicytowanej przez czas dzierżawy zatrzymanem będzie, kwota zaś rs. 10 użytą zostanie na zaspokojenie kosztów ogłoszenia i jeżeli się okaże niewydostarczająca, plus licytant brakującą kwotę dopłaci, i nawzajem resztę jakaby pozostała będzie miał sobie zwróconą.

Bliższe warunki w każdym dniu wyjąwszy świątecznych w Magistracie pomienionego miasta przejrzane być mogą.

Warszawa d. 17 (29) Października 1862.

z up. Gubernatora Cywilnego
Radca Gubernialny, Strożycki.
(1) Naczelnika Kancelarji, Gurowski.

(N. D. 5625) *Naczelnik Powiatu Kaliskiego.*

Zawiadamiam publiczność, że dnia 13 (25) Listopada r. b. o godzinie 10 z rana, odbędzie się w biurze Naczelnika Powiatu Kaliskiego in minus przez opieczętowane deklaracje licytacja na budowę plebanii drewnianej, stodoły, stajni z oborą i wozownią na probostwie w Niemysłowie od sumy anszlagowej rs. 1974 kop. 23 1/4.

Do deklaracji dołączony być winien kwit jednej z kas Skarbowych na złożone vadium w kwocie rs. 198.

Warunki do tej entreprzy jako też anszlagi, przejrzane być mogą każdego dnia z wyjątkiem świąt w godzinach służbowych w biurze Naczelnika Powiatu Kaliskiego.

Deklaracje tylko do godziny w pół do dziesiątej z rana dnia powyższego przyjmowane będą.

Kalisz d. 11 (23) Października 1862 r.
(2) Bakowicz.

Wzór do deklaracji dla zastosowania się jest następujący.

W skutku ogłoszenia z dnia 11 (23) Października r. b. Nr. 22,938 zobowiązuję się niniejszą deklaracją postawić nową drewnianą plebanią, stodołę, stajnią z wozownią i oborą na probostwie w Niemysłowie za sumę rs. N. wyraźnie (literami) poddając się wszelkim obowiązkom i zastrzeżeniom warunkami przedlicytacyjnemi objętym, a dobrze mi znanym.

Kwit kasy N. na złożone vadium w kwocie rs. 198 wyraźnie (literami) załączam, które wrazie nieutrzymania się przy licytacji sam odbiorę, lub o odesłanie takowego do N. na mój koszt upraszam.

Stałe moje zamieszkanie jest w N. pisałem d. N. mca N. 1862 r.

(podpisać imię i nazwisko.)

(N. D. 5626) *Naczelnik Powiatu Krasnystawskiego.*

Podaje do powszechnej wiadomości, że w d. 16 (28) Listopada r. b. od godziny 10 z rana do 6 po południu odbywać się będzie w biurze Naczelnika Powiatu Krasnystawskiego licytacja in minus przez opieczętowane deklaracje:

a) Na wybudowanie nowej stodoły na probostwie g. u. we wsi Pobołtowie od sumy rs. 503 kop. 96.

b) Na wybudowanie stajni z wozownią i obory tamże od sumy rs. 542 k. 86 3/4; łącznie od sumy rs. 1046 k. 82 3/4.

Mający więc zamiar podjęcia się tej entreprzy, zechcą w miejscu i czasie wyżej oznaczonym nadesłać pocztą, lub osobiście złożyć i opieczętowane deklaracje podług wzoru niżej domieszczonego na papierze stemplowym ceny kop. 7 1/2, czysto, wyraźnie i bez skrobania napisane, z dołączeniem do nich kwitu Kasy Skarbowej na złożone vadium w ilości rs. 104, który składający deklarację osobiście, w gotowiźnie złożyć może. Plany, anszlagi, oraz warunki licytacyjne każdego czasu wyjąwszy święta są do przejrzenia w biurze Naczelnika Powiatu.

Wzór do deklaracji.

W skutek umieszczenia Naczelnika Powiatu Krasnystawskiego z d. 10 (22) Października r. b. Nr. 16,399, deklaruję się niniejszem dopełnić entreprzyzę wystawienia na probostwie g. u. we wsi Pobołtowicach nowej obory i stajni z wozownią i oborą za sumę rs. N. wyraźnie rubli srebrem (wypisać literami), a to podług planu i anszlagu przez Komisję Rządową Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego zatwierdzonego, poddając się wszelkim zastrzeżeniom w warunkach licytacyjnych zamieszczonym.

Kwit kasy N. na złożone vadium w kwocie rs. 104 załączam (lub kwotę rs. 104 na vadium gotowizną składam) które wrazie nieutrzymania się przy licytacji sam odbiorę. Stałe moje zamieszkanie jest w N. pisałem w N. dnia N. miesiąca N. roku N.

(podpisać imię i nazwisko).

Krasnystaw d. 10 (22) Października 1862 r.
(2) Pomocnik, Kiersnowski.

(N. D. 5751) *Naczelnik Powiatu Kalwaryjskiego.*

W skutek reskryptu Rządu Gubernialnego z d. 8 (20) Października r. b. N. 54153/1379, podaje do powszechnej wiadomości iż w dniu 14 (26) Listopada r. b. do godziny 4-ej z południa w biurze Powiatu odbywać się będzie przez opieczętowane deklaracje in minus licytacja na entreprzyzę reperacji kościoła parafialnego we wsi Krasna, na co koszta wedle zatwierdzonego przez Komisję Rządową Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego anszlagu, wynoszą rs. 2095 kop. 1/2, czyli 1. koszta lit. A. to jest na opłacenie rzemieślników i kupno materjałów rs. 2034 kop. 10 1/2; 2. koszta lit. B. to jest pomoc ręczną rs. 60 kop. 90.

Mający przeto chęć podjęcia się powyższej entreprzy, obowiązanym jest w terminie i miejscu oznaczonem zgłosić się, gdzie po podaniu deklaracji wedle poniżej domieszczonego wzoru czytelnie i bez poprawek napisanej i dobrze opieczętowanej, oraz dołączenie kwitu na złożone w jakiej bądź kasie skarbowej Vadium w sumie rs. 401 kop. 34, do licytacji przypuszczonym i będą, a nieutrzymującemu się takowe zaraz zwróconem będzie, utrzymującemu się zaś do Banku na procent odesłanem zostanie, i tam pozostanie do czasu uczynienia zadość warunkom zawrzeć się mającego kontraktu.

Tu się nadmienia że wynagrodzenie płaconem będzie w 3ch ratach w miarę postępu robót i że deklaracje podane lub nadesłane pocztą po terminie wyżej oznaczonym, chociażby najkorzystniejsze przyjęte nie będą i uznane zostaną za nieważne, oraz że termin wykonania robót ośm miesięcy od daty zatwierdzenia protokółu licytacyjnego. Warunki do licytacji i anszlag kosztów w biurze Powiatu przejrzane być mogą w godzinach biurowych.

Wzór do deklaracji.

W skutek ogłoszenia Naczelnika Powiatu Kalwaryjskiego z d. 16 (28) Października r. b. N. 17535 podaję niniejszą deklarację mocą której przyjmuję obowiązek podjęcia się entreprzy reperacji kościoła parafialnego we wsi Krasna za sumę rs. . . . kop. . . wyraźnie rubli srebrem . . . poddając się wszelkim obowiązkom i zastrzeżeniom warunkami licytacyjnemi objętym. Kwit kasy N. na złożone vadium w sumie rs. 401 kop. 34 składam, które w razie nieutrzymania się przy licytacji sam odbiorę, (lub o nadesłanie do N. na mój koszt upraszam).

Stałe moje zamieszkanie jest w N. pisałem w N. dnia ... mca 1862 r.

Kalwarja d. 16 (28) Października 1862 r.
Boguski.

(N. D. 5622) *Magistrat Miasta Hrubieszowa.*

Podaje do publicznej wiadomości, że dnia 14 (26) Listopada r. b. jako trzecim terminie w Magistracie tutejszym odbywać się będzie głośna in plus licytacja na wydzierżawienie przez rok jeden 1863 dochodu Kasy Ekonomicznej miasta Hrubieszowa pod nazwą czopowego, poczynając od dotychczasowej sumy rs. 1033, wyraźnie rubli srebrem tysiąc trzydzieści trzy. Każdy więc mający chęć licytowania, obowiązany jest po zaopatrzeniu się w vadium 1/10 część sumy licytacyjnej wyrównywające, przybyć na miejsce i dzień wyżej oznaczony, gdzie i o warunkach licytacyjnych każdego czasu dowiedzieć się może.

Hrubieszów d. 11 (23) Października 1862 r.
Burmistrz,
(2) Radca Honorowy,

(N. D. 5624) *Magistrat Miasta Chełma.*

Podaje do powszechnej wiadomości, że dnia 12 (24) Listopada r. b. od godziny 8 z rana, do 6 w wieczór w Magistracie miasta Chełma w obec Pomocnika Naczelnika Powiatu Krasnystawskiego, odbywać się będzie licytacja przez opieczętowane deklaracje w drugim terminie oznaczona na dzierżawę dochodu kasy Ekonomicznej miasta Chełma, zyskowe z propinacji zwanego, a to na rok jeden od dnia 1 Stycznia do dnia 31 Grudnia 1863 r. od sumy rs. 1752 kop. 50, mający więc chęć zalicytowania tego dochodu winien zaopatrzyć się w vadium 1/10 część wyżej wyrażonego czynszu wyrównywające, i na oznaczony termin przybyć zechce.

Chełm d. 12 (24) Października 1862 r.
(2) Burmistrz, Kurczewski.

Wzór do deklaracji.

W skutku ogłoszenia z dnia 12 (24) Października r. b. Nr. 2194, podaję niniejszą deklarację, iż obowiązuję się wziąść w jednoroczną dzierżawę od dnia 1 Stycznia, do dnia 31 Grudnia 1863 r. dochód Kasy Ekonomicznej miasta Chełma, zyskowego z propinacji zwanej, za sumę rs. (tu wypisać wyraźnie literami bez poprawek), poddając się wszelkim zastrzeżeniom warunkami licytacyjnemi objętym. Zaświadczenie kasy N. na złożone w niej vadium załączam. Stałe moje zamieszkanie jest w mieście N. pisałem w N. dnia N. 1862 r.

(podpisać imię i nazwisko)

(N. D. 5623) *Magistrat Miasta Chełma.*

Gdy licytacja w drugim terminie na dzień 11 (23) Października r. b. ogłoszona na dzierżawę brukowego, targowego, i jarmarcznego, nie przyszła do skutku, przeto Magistrat podaje do powszechnej wiadomości, że w obec Pomocnika Naczelnika Powiatu Krasnystawskiego, takowa odbywać się będzie dnia 12 (24) Listopada r. b. jako w trzecim terminje a to na lat trzy, to jest od dnia 1 Stycznia 1863 r. do dnia 31 Grudnia 1865 r. od sumy rs. 913 kop. 53, przez opieczętowane deklaracje.

Mający więc chęć licytowania zaopatrzy się w vadium 1/10 części wyżej wyrażonego czynszu wyrównywającego, na oznaczony termin przybyć zechcą.

Chełm d. 12 (24) Października 1862 r.
Burmistrz, Kurczewski.

Wzór do deklaracji.

W skutek ogłoszenia z dnia 12 (24) Października r. b Nr. 2193, podaję niniejszą deklarację, że z obowiązuję się zadzierżawić dochód Kasy Ekonomicznej Miasta Chełma: brukowego, targowego i jarmarcznego, za sumę rs. (tu wypisać wyraźnie literami bez poprawek) a to na lat trzy od dnia 1 Stycznia 1863 r. do dnia 31 Grudnia 1865 r. poddając się wszelkim zastrzeżeniom w warunkach licytacyjnych objętym.

Vadium w kwocie rs. 91 kop. 35 1/2 składam.

(podpisać imię i nazwisko)

(N. D. 5694) *Управленіе Генералъ-Интенданта 1-й Арміи.*

Въ управленіи Генералъ-Интенданта бывшей 1-ой Арміи на улицѣ Налевки въ домѣ подъ N. 561, будутъ произведены торги на продажу ненужныхъ 11,298 дѣлъ и 32 книгъ кои находятся въ томъ же зданіи. Торгъ для сего назначается 26 Октября (7 Ноября); а переторжка 30 Октября (11 Ноября) с. г.

Желающіе купить означенныя дѣла и книги, обязаны явится на эти торги съ залогомъ 100 р. с. въ наличныхъ деньгахъ или денежныхъ документахъ.

Условія на эту продажу можно видѣть ежедневно въ Канцеляріи Генералъ Интенданта отъ 9 часовъ утра до 3 по полудни, исключая праздничныхъ дней.

(3) Генералъ-Интендантъ, Синельниковъ.

W zarządzie Generała Intendenta byłej 1ej Armii przy ulicy Nalewki w domu pod N. 561 odbywać się będzie licytacja na sprzedaż niepotrzebnych 11,298 akt i ksiąg, które znajdują się w powyższym domu. Targ dla tejże licytacyi naznacza się 25 Października (7 Listopada), a przetarg 30 Października (11 Listopada) r. b.

Życzący kupić wspomnione akta i księgi, winni przybyć na powyższe licytacje i przedstawić kaucję rs. 100, w papierach pieniężnych kurs w kraju mających.

Warunki tejże sprzedaży przejrzanemi być mogą każdodziennie w Kancelarji General-Intendenta od godziny 9 z rana do 3 po południu z wyłączeniem dni świątecznych.

General-Intendent, Sinelnikow.

(N. D. 5709) *Управленіе Генералъ-Интенданта I. Арміи.*

По безуспѣшности торговъ, назначавшихся въ Минской казенной палатѣ, на поставку провіанта въ Слуцкой магазинъ и пункты: Миръ, Ивинецъ, Докшицы, Смѣловичи, Логойскъ и Холопеничи, Минской Губерніи, въ потребность 1863 г., назначаются новые торги, на поставку въ означенный магазинъ и пункта въ Управленіи Генералъ-Интенданта 2 (14) и 5 (17) Ноября сего года.

Генералъ-Интендантъ, объявляя о семъ ко всеобщему свѣдѣнію, приглашаетъ желающихъ участвовать въ означенныхъ торгахъ, явится въ Управленіе въ опредѣленные сроки, съ законными залогами, присовокупляя, что торги эти будутъ производится на основаніяхъ изъясненныхъ въ объявленіи припечатанномъ въ дневникѣ N. 200, 202 и 203, что кондиціи, на основаніи коихъ должна быть произведена поставка провіанта и количества требующіеся къ заготовленію, желающіе могутъ видѣть въ Управленіи Генералъ-Интенданта ежедневно съ 9 часовъ утра до 3 часовъ по полудни.

г. Варшава Октября 21 дня 1862 года.
Генералъ-Интендантъ, Сынельниковъ.

(N. D. 5708) *Управленіе Начальника Инженеровъ I. Арміи.*

По неуспѣшности торговъ, производившихся на перевозку въ будущемъ 1863 г. сплавомъ изъ Бреста-Литовскаго въ Новогеоргіевскъ 19,200 четвертей муки и ржи и 3020 четвертей крупъ, будутъ производится на сію перевозку въ Интендантствѣ въ г. Варшавѣ новые торги 29 Октября (10 Ноября) и 1 (13) Ноября сего года.

Генералъ-Интендантъ бывшей I ой Арміи, объявляя объ этомъ ко всеобщему свѣдѣнію, приглашаетъ желающихъ участвовать въ сихъ торгахъ явится въ его Управленіе, въ назначенные сроки, съ законными залогами.

Кондиціи на перевозку желающіе могутъ видѣть въ Управленіи Генералъ-Интенданта ежедневно, съ 9 часовъ утра до 3 часовъ по полудни.

г. Варшава Октября 21 дня 1862 г.
Генералъ-Интендантъ, Синельниковъ.

(N. D. 5762) *Управленіе Генералъ-Интенданта I-ой Арміи.*

По безуспѣшности торговъ, назначавшихся въ Подольской казенной палатѣ на поставку провіанта по Подольской губерніи, на 1863 годъ, назначаются новые торги на означенную поставку въ Управленіи Генералъ-Интенданта 2 и 5 Ноября с. г.

Генералъ-Интендантъ, объявляя объ этомъ къ всеобщему свѣдѣнію, приглашаетъ желающихъ участвовать въ сказанныхъ торгахъ, явиться въ Интендантствѣ въ назначенные сроки, съ законными залогами.

Торги будутъ производиться на основаніяхъ, изъясненныхъ въ объявленіи, припечатанномъ въ дневникѣ N. 200. 202 и 203, а кондиціи, по которымъ должна производиться поставка и количество провіанта, требующееся къ заготовленію, желающіе могутъ видѣть въ Управленіи Генералъ-Интенданта, ежедневно, съ 9 часовъ утра до 3 по полудни.

г. Варшава 23 Октября 1862 года.
(2) Генералъ-Интендантъ, Синельниковъ.

(N. D. 5762) *Управленіе Генералъ-Интенданта I-ой Арміи.*

По безуспѣшности торговъ, назначенныхъ въ Волынской Казенной Палатѣ на поставку провіанта въ Волынской Губерніи на 1863 годъ, назначаются новые торги на означенную поставку въ Управленіи Генералъ-Интенданта 5 и 9 Ноября с. г.

Генералъ-Интендантъ, объявляя объ этомъ ко всеобщему свѣдѣнію, приглашаетъ желающихъ участвовать въ сказанныхъ торгахъ, явиться въ Интендантство въ назначенные сроки, съ законными залогами.

Торги будутъ производиться на основаніяхъ изъясненныхъ въ объявленіи припечатанномъ въ дневникѣ N. 200, 202 и 203, а кондиціи по которымъ должна производиться поставка и количество провіанта, требующееся къ заготовленію, желающіе могутъ видѣть въ Управленіи Генералъ-Интенданта, ежедневно съ 9 часовъ утра до 3 по полудни.

Г. Варшава 23 Октября 1862 года.
(2) Генералъ-Интендантъ Синельниковъ.

(N. D. 5636) *Komora Składowa Warszawska.*

Podaje po publicznej wiadomości, iż w zasadzie polecenia władzy wyższej, odbywać się będzie licytacja w Komorze przy ulicy Chmielnej pod Nr. 1555 w dniach 30 i 31 Października (11 i 12 Listopada) r. b. o godzinie 11 z rana na sprzedaż herbaty czarnej i kwiatowej w ilości 57 pudów 4 funty, tiulu i cygar oszacowanych łącznie na 2700 rs. oraz wina znajdującego się w prywatnych kupieckich składach, pod zarządem Komory, a nie wykupionego przez kupców w terminie oznaczonym, wartości 20000 rs.

Herbata rzeczona sprzedaną będzie partjami nie mniej 40 funtów.

Warszawa d. 16 (28) Października 1862 r.

Dyrektor Komory,
Radca Stanu, Afrosimoff.

(N. D. 5757) *Pisarz Trybunału Cywilnego Gubernii Warszawskiej w Warszawie.*

Stosownie do art. 682 K. P. S. wiadomo czyni, iż na żądanie Emilji z Rudnickich po Romualdzie Krasowskim doktorze pozostałej wdowy, z własnych funduszów utrzymującej się w Warszawie pod N. 1290 zamieszkałej, zamieszkanie prawne do tego interesu i całego postępowania subhastacyjnego u Witolda Moszyńskiego Patrona przy Trybunale tutejszym w Warszawie pod Nr. 497b obrane mającej, w poszukiwaniu sumy rs. 5642 k. 50, z procentem 6% od dnia 1 Lipca 1861 r. liczącym się i kosztów egzekucyjnych od Karoliny z Kociubskich, 1o ślubu Białkiewicz 2o Władysława Laskowskiego obywatela majowego małżonki, w asystencji i za upoważnieniem tegoż męża działającej, właścicielki nieruchomości w Warszawie pod N. 1209 położonej i tamże łącznie z mężem zamieszkałej, protokółem Ludwika Wichrowskiego Komornika przy Trybunale tutejszym w dniu 12 (24) i 15 (27) Sierpnia 1861 r. sporządzonym w drodze Sądowej przymuszonego wywłaszczenia zajętą i zaaresztowaną została:

NIERUCHOMOŚĆ.

w Warszawie przy ulicy Pańskiej pod Nr. 1209 pod okręgiem Sądu Pokoju Okręgu i miasta Warszawy Wydziału III. w cyrkule policyjnym 8, gminie tegoż cyrkułu położona, prawem własności do egzekwowanej Karoliny z Kociubskich 1o voto Białkiewicz obecnie Władysława Laskowskiego małżonki w asystencji i za upoważnieniem męża działającej należąca i w posiadaniu Karoliny i Władysława małżonków Laskowskich zostająca, poszukiwaną wierzytelnością hypotecznie obciążona.

Nieruchomość ta stoi na gruncie emfiteutycznym z którego opłaca się dziedzicowi Jurydyki Bielina czynszu rocznie po rs. 2 k 70.

Zabudowania.

1. Dom masiv murowany o parterze i mieszkaniach poddasznych z piwnicami dachówką karpiówką, kryty, z trzema kominami.

2. Ogródek przed oknami tego domu sztachetami z łat ogrodzony, w którym znajdują się kwiaty same letnie i wystawka oszklona.

3. Oficyna masiv murowana o parterze, piętrze i mieszkaniach poddasznych, dachówką kryta, z kominem murowanym.

4. Komórki z desek gontami kryte.

5. Budowla z drzewa w słupy postawiona deskami obita, gontami kryta, mieszcząca w sobie stajnie i wozownię.

6. Budowla z drzewa gontami kryta mieszcząca w sobie kloakę i komórki.

7. Komórka z drzewa gontami pobita.

8. Studnia z pompą balami cembrowana.

9. Podwórze w części kamieniami polnemi brukowane a w części cegłą paloną ubite.

Plac tej nieruchomości jest rozległy w sposobie przybliżonym na długość około arszynów 34, werszków 3 a na szerokość czyli głębokość arszynów około 45 werszków 6.

Lokatorzy którzy płacą rocznie są następujący: 1. Lewek Ciężar rs. 64 k. 80; 2 Jankiel Sakman rs 97 k. 50; 3. Józef Ryk rs. 60; 4. Szulim Szwajs rs. 40; 5. Karol Stentzel rs. 53; 6. Karol Dejnert rs. 75; 7. Chaim Grünszpan rs. 75; 8. Lewek Wachoder rs. 240; 9. Abraham Szporn rs. 70 kop. 20.

Nadto dwie stancje na facjatach w domu frontowym zajmuje jedenastu robotników mularskich z Prus przybyłych którzy czasowo tylko mieszkając, płacą wszyscy razem na tydzień po rs. 1 kop. 20. Oprócz powyższych lokali są jeszcze dwa próżne przez nikogo niezajęte.

Obszerniejsze opisanie powyż zajętej nieruchomości znajduje się w akcie zajęcia u sprzedażą dyrygującego Witolda Moszyńskiego Patrona przy Trybunale tutejszym w Warszawie pod Nr 497b zamieszkałego zaś zbiór objaśnień i warunki sprzedaży w Kancelarji Trybunału tutejszego w Wydziale I. złożone przejrzane być mogą.

Zajęcie w kopiach doręczone:

1. Juljanowi Knoff Pisarzowi Sądu Pokoju Ogu i miasta Warszawy Wydziału III. w Warszawie pod Nr. 1537 urzędującemu, na ręce Kozerskiego podpisarza tegoż Sądu d. 29 Września (11 Października) 1861 r.

2. JW. Teodorowi Andrault Prezydentowi miasta Warszawy w Warszawie pod Nr. 462 urzędującemu na ręce Lebensztejna urzędnika tegoż Magistratu, dnia 29 Września (11 Października) 1861 r.

Wniesione do księgi wieczystej powyż zajętej nieruchomości w Warszawie dnia 5 (17) Października 1861 r., a w dniu dzisiejszym do księgi zaaresztowań w Kancelarji Trybunału tutejszego na ten cel utrzymywanej wpisane zostało.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków sprzedaży odbędzie się na audyencji publicznej Trybunału Cywilnego Gubernii Warszawskiej w Warszawie w Wydziale I w miejscu zwykłych posiedzeń przy ulicy Długiej pod Nr. 549 o godzinie 10 z rana dnia 8 (20) Grudnia 1861 r.

Sprzedażą dyrygować będzie Witold Moszyński Patron Trybunału, którego zamieszkanie jest wyżej wskazane.

Warszawa d. 18 (30) Października 1861 r.
Radca Dworu, Zgórski.

Wywieszono na tablicy w sali ustępowej Trybunału Cywilnego Gub. Warszawskiej d. 18 (30) Października 1861 r.

Radca Dworu, Zgórski.

Po odbyciu trzech pierwszych publikacji, gdy Emilia z Rudnickich po Romualdzie Krasowskim pozostała wdowa extrahentka, zaprzestała popierania tej sprzedaży, przeto Marjanna z Orzepowskich po Wojciechu Rzepłańskim pozostała wdowa w mieście Radzyniu Okręgu tymże Gubernii Lubelskiej zamieszkała, przez Ksawerego Karasińskiego Adwokata w Warszawie pod Nr. 590 mieszkającego działająca i u tegoż Adwokata zamieszkanie prawne obrane mająca, jako wierzycielka hypoteczna sumy rs. 3,300 z procentem w poszukiwaniu tej sumy po wydaniu stosownego nakazu zyskała w Trybunale tutejszym na dniu 7 (19) Września 1862 r. wyrok zaoczny do dalszego popierania sprzedaży nieruchomości Nr. 1209 w Warszawie położoną onęż upoważniający w skutku czego tak zyskała wyrok Trybunału na dniu 12 (24) Października r. b. zapadły na iliacją wyznaczający termin do przygotowawczego przysądzenia rzeczonej nieruchomości na dzień 7 (19) Grudnia r. b. godzinę 10 z rana, która się odbędzie w miejscu posiedzeń tegoż Trybunału Wydziału I pod N. 549 w Warszawie.

Licytacja zacznie się od sumy rs. 6,000 lub 2/3 część wartości przez biegłych ocenić się mającej.

Warszawa d. 17 (29) Października 1862 r.

Pisarz Trybunału,
Radca Dworu, Zgórski.

(N. D. 5759) *Pisarz Trybunału Cywilnego Gubernii Warszawskiej w Warszawie.*

Stosownie do art. 682 K. P. S. wiadomo czyni, iż na żądanie Ignacego Imszennika Kondratowicza urzędnika i obywatela w mieściu Omsku Gubernii Tobolskiej Cesarstwie Rosyjskiem zamieszkałego, zamieszkanie prawne u Jana Wołyńskiego urzędnika Drogi Żelaznej Warszawsko-Wiedeńskiej w Warszawie pod Nr. 1392 obrane mającego, a do tej czynności i całego postępowania subhastacyjnego u Teodora Łąckiego Adwokata przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Polskiego w Warszawie pod Nr. 1775 przy ulicy Sto-Jerskiej mieszkającego, obrane mającego, w poszukiwaniu sumy rs. 4500 jako pierwszej ratę z procentem 5% od dnia 1 Lipca 1860 r. liczącym się i kosztami egzekucyjnemi od Augusta Stolling obywatela i właściciela nieruchomości w Warszawie przy ulicy Hożej pod Nr. 1683 położonej, zaś w Warszawie pod Nr. 149 zamieszkałego, protokółem Antoniego Markowskiego Komornika przy Trybunale Cywilnym, Gubernii Warszawskiej w Warszawie, w dniu 13 (25) Czerwca 1862 r. sporządzonym, w drodze Sądowej przymuszonego wywłaszczenia zajętą i zaaresztowaną została:

NIERUCHOMOŚĆ,

w Warszawie przy ulicy Hożej pod Nr. 1683 w jurysdykcji Sądu Pokoju Okręgu i miasta Warszawy Wydziału III. w cyrkule policyjnym i administracyjnym 9, na gruncie czynszowym położona, prawem własności do egzekwowanego dłużnika Augusta Stolling należąca, w posiadaniu zastawnem Abrahama Luxenburga zostająca, poszukiwaną wierzytelnością hypotecznie obciążona.

Na gruncie powyższej nieruchomości są następujące zabudowania:

1. Dom frontowy o parterze z drzewa w słupy tynkowany, gontami kryty, dwa kominy murowane mający.

2. Wozownia i dwie stajnie z drzewa w słupy murowane postawione dachówką kryte.

3. Oficyna masiv murowana o parterze i jednem piętrze z piwnicami sklepionemi, dachówką karpiówką kryta 2 kominy murowane mająca.

4. Komórki z drzewa w słupy postawione deskami kryte.

5. Komórki i wozownia wszystko z drzewa w słupy gontami kryte.

6. Wozownia i 6 komórek oraz kloaki dołowe z drzewa w słupy gontami kryte.

7. Komórki z drzewa w słupy gontami kryte.

8. Parkan z bramą z desek w słupy.

9. Ogród owocowy i warzywny w którym znajduje się altanka z łat gontami kryta, drzew owocowych rozmaitych około sztuk 80, krzewów agrestowych i porzeczkowych tyleż, krzewów winnych 6, znaczna ilość malin i kilkanaście drzew dzikich.

10. Podwórze w części tylko kamieniem polnym brukowane, w którem znajduje się studnia balami cembrowana z pompą drewnianą, wystawą z desek, z wahadłem żelaznem, bruk zajmować może powierzchni około łok. kw. 400, a podwórze zajmować może powierzchni łok. kw. około 1200.

W nieruchomości tej jest 12 lokatorów z imion i nazwisk oraz ilości cenę najmu uiszczanych w akcie zajęcia wymienionych.

Obszerniejsze opisanie powyż zajętej i zaaresztowanej nieruchomości znajduje się w akcie zajęcia u sprzedażą dyrygującego Teodora Łąckiego Adwokata przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Polskiego w Warszawie pod Nr. 1775 zamieszkałego.

Zaś zbiór objaśnień i warunki sprzedaży w Kancelarji Trybunału tutejszego w wydziale pierwszym złożone, przejrzane być mogą.

Zajęcie w kopiach doręczone:

1. JW. Kazimierzowi Woyda Prezydentowi m. Warszawy w Warszawie pod Nr. 462 urzędującemu na ręce Sporzyńskiego urzędnika tegoż Magistratu.

2. Emerykowi Kozerskiemu Pisarzowi Sądu Pokoju Okręgu i miasta Warszawy Wydziału III. w Warszawie pod N. 1337 urzędującemu na ręce własne.

Obudwom dnia 10 (22) Lipca 1862 r.

Wniesione do księgi wieczystej powyż zajętej nieruchomości w Warszawie d. 12 (24) Lipca 1862 r. a w dniu dzisiejszym do księgi zaaresztowań w Kancelarji Trybunału tutejszego na ten cel utrzymywanej, wpisane zostało.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków sprzedaży odbędzie się na audjencji publicznej Trybunału Cywilnego Gubernii Warszawskiej w Warszawie w Wydziale I. w miejscu zwykłych posiedzeń przy ulicy Długiej pod Nr. 549 o godzinie 10ej z rana dnia 18 (30) Września 1862 r.

Sprzedażą dyrygować będzie Teodor Łącki Adwokat przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Polskiego, którego zamieszkanie jest wyżej wskazane.

Warszawa dnia 25 Lipca (6 Sierpnia) 1862 r.
w z. Podpisarz Trybunału, Marczewski.

Wywieszono na tablicy w sali ustępowej Trybunału Cywilnego Gubernii Warszawskiej dnia 26 Lipca (7 Sierpnia) 1862 r.

w z. Podpisarz Trybunału, Marczewski.

Po odbyciu w dniach 18 (30) Września, 2 (14) Października i 16 (28) Października 1862 r. trzech publikacji zbioru objaśnień i warunków sprzedaży nieruchomości Nr. 1683 w Warszawie położonej, Trybunał Cywilny tutejszy Wyrokiem daty 16 (28) Października 1862 r. termin do przygotowawczego przysądzenia rzeczonej nieruchomości wyznaczył na dzień 7 (19) Listopada 1862 r. godzinę 10 rano który się odbędzie w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Cywilnego Gubernii Warszawskiej w Warszawie w Wydziale I. pod Nr. 549 przy ulicy Długiej.

Licytacja w terminie przygotowawczego przysądzenia zacznie się od sumy rs. 9000 jako szacunku przez popierającego sprzedaż podanego.

Warszawa d. 18 (30) Października 1862 r.

Pisarz Trybunału,
Radca Dworu, Zgórski.

(N. D. 5761) *Pisarz Trybunału Cywilnego Gubernii Płockiej.*

Na żądanie Ferdynanda Bulewskiego Sekretarza Ekspedytora Rządu Gubernialnego Płockiego w Płocku, Antoniego-Ferdynanda-Konstantego 3ch imion Bulewskiego z własnych funduszów utrzymującego się w Warszawie przy ulicy Niecałej pod Nr. 600. Władysława-Adama-Korneliusza 3ch imion Bulewskiego Porucznika Kwatermistrza pułku pieszego Modlińskiego, w mieście Chocinie w Bessarabii, Emilii-Ludwiki-Katarzyny 3ch imion Bulewskiej panny doletniej, przy ojcu utrzymującej się w Płocku, Henryka-Stanisława-Edwarda 3ch imion Bulewskiego Porucznika drugiej baterji Artylerji, w mieście Satra Gubernii Mińskiej Powiecie Nowogrodzkim, Romualda-Wiktora-Pawła 3ch imion Bulewskiego praktykującego na jeometrę w Płocku, Stefana-Maryana-Józefa 3ch imion Bulewskiego kandydata nauki leśnictwa w Płocku zamieszkałych, przez Karola Stróżeckiego Patrona przy Trybunale Płockim w Płocku zamieszkałego, czyniących przeciw Franciszkowi Iwanickiemu jako opiekunowi ad hoc nieletniego Tytusa Bulewskiego w Płocku, którego przydanym opiekunem jest Kajetan Dzierżanowski także w Płocku zamieszkały, z mocy wyroku Trybunału Płockiego na dniu 1 (13) Marca 1862 r. zaocznie wydanego, odbędzie się przed delegowanym Sędzią Ancypą w miejscu zwykłych posiedzeń tegoż Trybunału, sprzedaż publiczna w drodze działów nieruchomości w mieście Płocku położonych, do rodzeństwa Bulewskich należących, i w ich posiadaniu będących, i w dwóch oddziałach, mianowicie:

Oddział I. Nieruchomość w Płocku przy Starym Rynku pod Nr. 26 położona, na placu dziedzicznym, składająca się. *a*) z domu frontowego murowanego, dachówką krytego, którego ściany boczne są pod prawem wspólności granicznych obok posesji, o parterze, piętrze, z suterynami, piwnicami, w którym na parterze jest sklep handlowy; *b*) oficyny w podwórzu z pakamerami murowanej, dachówką pokrytej, o parterze i piętrze; *c*) drwalni z drzewa deskami pokrytej; *d*) kloaki z drzewa deskami pokrytej; *e*) drwalni drugiej z drzewa deskami pokrytej; *f*) śmietnika z drzewa; *g*) chlewka o czterech przegrodach z drzewa pod dachówką; *h*) parkanu wspólnego z drzewa. Szacunek nieruchomości tych wynosi rs. 5887 k. 78, dochód roczny czyni rs. 448 kop. 50, podatków opłaca się rocznie rs. 23 kop. 57, oprócz kwaterunkowego rs. 10 kop. 36 wynoszącego.

Oddział II. Nieruchomość w mieście Płocku przy ulicy Kolegjalnej pod Nr. 284 na placu czynszowym położona, na którym znajdują się: *a*) dom frontowy od ulicy murowany, dachówką kryty, o parterze i piętrze, z piwnicami; *b*) oficyna z przybudowaniem w szczycie powyższego domu stojąca, murowana, o parterze i piętrze, dachówką pokryta; *c*) chlewek lub drwalnia, *d*) kloaka przy tymże chlewku, *e*) oficyna w podwórzu parterowa murowana, pod dachówką; *f*) studnia balami wycembrowana; *g*) ogródek owocowy; *h*) parkan z bali i sztachety z furtką; *i*) stajnia przy oficynie piętrowej z drzewa pod dachówką; *k*) drwalnia pod dachówką; *l*) kloaka o dwóch sedesach; *ł*) skład na drzewo pod deskami. Z tej nieruchomości opłaca się podatku rocznie rs. 50 kop. 70, dochód z niej czyni rs. 581 na rok, a oszacowana jest na rs. 6493 kop. 82.

Bliższe szczegóły obejmuje taksa przez biegłych pod dniem 3 (15) Kwietnia r. b. i następnych sporządzona, i wyrokiem Trybunału z dnia 2 (14) Października tegoż roku potwierdzona, tudzież zbiór objaśnień i warunków licytacyjnych, które w każdym czasie u popierającego sprzedaż Patrona Stróżeckiego, jako też i u Pisarza Trybunału Wydziału II. przejrzane być mogą.

Licytacja rozpoczynać się będzie: Oddział I. od sumy rs. 5887 kop. 78, a Oddziału II. od sumy rs. 6493 k. 82.

Pierwsza publikacja warunków licytacyjnych odbyła się w dniu 16 (28) Października 1862 r., termin zaś do drugiej publikacji tychże warunków, a zarazem przygotowawczego przysądzenia, na dzień 1 (13) Grudnia 1862 r. godzinę 3 z południa jest wyznaczony.

Płock d. 17 (29) Października 1862 r.

L. Rylski.

(N. D. 5680) Podpisany Adwokat przy Sądzie Apelacyjnym w Warszawie pod Nr. 1777 przy ulicy Sto-Jerskiej zamieszkały. Wiadomo czyni - ogłasza, iż nieruchomość pod Nr. 1230 przy ulicy Pańskiej w Warszawie położona, do współwłasności niżej wymienionych, po Janie Wiśniewskim i Katarzynie Karkuszewskiej nabywców należąca, z mocy wyroków Trybunału Cywilnego Gubernii Warszawskiej w Warszawie, pomiędzy Grzegorzem i Rozalią z Rabińskich małżonkami Karkuszewskiemi obywatelami w Warszawie pod Nr. 1184 zamieszkałemi, z jednej, *a.* Gotliebem Scharleman obywatelem *i* Marjanną-Franciszką z Karkuszewskich, Jana Smiałkowskiego obywatela żoną, w asystencji tegoż czyniącą, wszystkiemi w Warszawie pod N. 1230 zamieszkałemi, jako pozwanymi, z drugiej strony w dniu 16 (28) Lutego i 1 (13) Czerwca r. b. zapadłych, sprzedaną będzie przez publiczną działową licytację, w miejscu posiedzeń rzeczonego Trybunału Cywilnego Wydziału II. w Warszawie przy ulicy Długiej pod Nr. 549 odbyć się mającą przed W. Dyamentem Sędzią Trybunału delegowanym, na popieranie podpisanego Adwokata w imieniu Grzegorza i Rozalii z Rabińskich małżonków Karkuszewskich jako powodów współwłaścicieli działającego.

Po odbyciu w dniu 8 (20) Czerwca r. b pierwszej publikacji zbioru objaśnień i warunków licytacyjnych, a w dniu 23 Lipca (4 Sierpnia) r. b., drugiej publikacji i zarazem przygotowawczego przysądzenia, termin do ostatecznego przysądzenia oznaczony był pierwotnie na dzień 21 Sierpnia (2 Września) r. b., który z powodu sporów wyniesionych o zmianę warunków licytacyjnych upłynął bezskutecznie.

Po oddaleniu obecnie powyższych sporów, nowy termin do ostatecznego przysądzenia przez delegowanego Sędziego Trybunału W. Dyament oznaczony został na dzień 6 (18) Listopada 1862 godzinę 4 z południa.

Licytacja zacznie się od sumy rs. 3105 kop. 35 1/2, jako wartości przez biegłych ustanowionej. Vadium ustanowione jest na rs. 600.

Zbiór objaśnień i warunki licytacyjne przejrzane być mogą w Kancelarji Pisarza Trybunału Wydziału II. i u podpisanego Adwokata dyrygującego sprzedażą.

Warszawa d. 18 (30) Października 1862 r.
Hipolit Tafiłowski, Adwokat.

LISTY GOŃCZE.

(N. D. 4947) *Sąd Policji Poprawczej Wydziału Pułtuskiego.*

Wzywa wszelkie władze tak cywilne jako też i wojskowe nad porządkiem i bezpieczeństwem w kraju czuwające, ażeby na Józefa Szczotkowskiego młynarza, poprzednio we wsi Nowawieś, gminie Nasielsk, Powiecie Pułtuskim Gubernii Płockiej mieszkającego, a obecnie przed wymiarem sprawiedliwości ukrywającego się, baczne oko zwróciły, a w razie ujęcia go Sądowi tutejszemu lub najbliższemu dostawiły, rysopis jego jest następujący lat ma 48, wzrost mierny, twarz okrągła, nos i usta mierne, oczy niebieskie, włosy ciemno-blond.

Pułtusk d. 13 (25) Września 1862 r.
Sędzia Prezydujący,
Radca Dworu, Dembowski.

(N. D. 4802) *Sąd Policji Poprawczej Wydziału Kalwaryjskiego.*

Wzywa wszelkie władze, tak cywilne jako i wojskowe, aby Ferdynanda Łaszkie b. Inżyniera przy kolei żelaznej, lat 44, wzrost średni, twarz okrągła, włosy ciemne, nieco siwe, oczy szare, nos proporcjonalny mającego, ostatnio w mieście Wiłkowyszkach przebywającego, śledzić i do Sądu naszego dostawić raczyły.

Kalwarja d. 29 Sierpnia (10 Września) 1862 r.
Sędzia Prezydujący, w z. Wojciechowski.

(N. D. 4812) *Sąd Policji Poprawczej Wydziału Kalwaryjskiego.*

Wzywa wszelkie władze, nad porządkiem i bezpieczeństwem w kraju czuwające, aby Augustyna Gausa, z gminy Berzniki pochodzącego, obwinionego o kradzież, mającego wieku lat 23, wzrost dobry, twarz okrągłą pełną, włosy ciemno-blond, oczy bure, nos mały, niewiadomego obecnie z pobytu, ściśle w swych terytorjach śledziły, a po ujęciu go Sądowi tutejszemu dostawiły.

Kalwarja d. 1 (13) Września 1862 r.
Sędzia Prezydujący, w z. Wojciechowski.

(N. D. 4874) *Sąd Policji Poprawczej Wydziału Piotrkowskiego.*

Wzywa wszelkie władze, tak cywilne, jako też i wojskowe, nad porządkiem i bezpieczeństwem w kraju czuwające, aby na Bartłomieja Kempę, lat 45 liczącego, katolika, wzrostu miernego, twarzy nieco ściągłej, włosów ciemno-blond, oczu siwych, nosa zadartego miernego, ust szerokich ubierającego się w surdut sukienny ciemno-zielony, spodnie płócienne, z wsi Mykanowa Okręgu Wieluńskiego pochodzącego, o kradzież obwinionego, obecnie przed wymiarem sprawiedliwości ukrywającego się, baczną uwagę zwracały, wrazie dostrzeżenia ujęły, i Sądowi tutejszemu lub najbliższemu pod strażą dostawić raczyły.

Piotrków d. 29 Sierpnia (10 Września) 1862 r.
Sędzia Prezydujący,
Asesor Kolegjalny, Chmieliński.

(N. D. 4875) *Sąd Policji Poprawczej Wydziału Piotrkowskiego.*

Wzywa wszelkie władze tak cywilne jak i wojskowe nad bezpieczeństwem i porządkiem w kraju czuwające, aby Lajzera Sieradzkiego tandeciarza, z m. Piotrkowa pochodzącego, bacznie śledziły, a w razie ujęcia Sądowi tutejszemu, lub najbliższemu jego zamieszkania odstawić zechciały, celem wykonania na nim kary za kradzież; trzechmiesięcznego osadzenia go w domu roboczym, a to z mocy postanowienia JO. Księcia Namiestnika. Rysopis Lajzera Sieradzkiego następujący: wyznania mojżesowego, wieku lat 62, wzrost mierny, budowy ciała szczupłej, twarzy ściągłej, włosów na głowie i brodzie siwawych, oczu siwych.

Piotrków d. 7 (19) Września 1862 r.
Sędzia Prezydujący,
Asesor Kolegjalny, Chmieliński.

(N. D. 4819) *Sąd Pokoju Okręgu Radomskiego.*

W nocy z dnia 11 na 12 Lipca r. b. w lesie dóbr Rudy Wielkiej należącym, zabitym został człowiek imieniem Aleksander niewiadomego nazwiska i pochodzenia trudniący się traczką. Zmarły miał lat około 36, wzrostu słusznego, budowy ciała mocnej, włosów czarnych, dalsze znaki z powodu rozpoczynającej się zgnilizny nie mogły być opisane.

Wzywa więc osoby interesowane, aby celem udzielenia wiadomości o nazwisku i pochodzeniu zmarłego, do Sądu tutejszego lub najbliższego swego zamieszkania zgłosić się zechciały.

Radom 4 (16) Września 1862 r.
Asesor Trybunału,
p. o. Podsędka, Burghard.

DONIESIENIA PRYWATNE.

(N. D. 5678)

Dom Handlowo-Komisowy Rolników Kaliskich, zawiadamia akcjonarjuszów ze stosownie do art. 17 kontraktu spółkowego, na dniu **25 Listopada r. b. w mieście Kaliszu** w sali posiedzeń **Dyrekcji Szczegółowej Towarzystwa Kredytowego**, odbędzie się ogólne zebranie w celu wysłuchania sprawozdania z upłynionego roku ruchomego i zatwierdzenia bilansu; jest do życzenia aby akcjonarjusze licznie zgromadzić się raczyli, niektóre bowiem zmiany w statutach w skutek nabytego doświadczenia za konieczne uznane, przedstawione im będą do zatwierdzenia.